

စံ ရိ ဝ ငြိ မိ ဆ ရာ ဇ တ ဂ်

အဂ္ဂဋီလဝန (ပိဋက)

ဓမ္မကထိက တရားတော်များ

ပေါင်းချုပ်

သီလရှင်းတန်းတရားတော်

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ...

မိမိတို့ သည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမှန်း သိကြားလိမ္မာတဲ့ အချိန်အရွယ်ကစပြီး နေ့စဉ်နေ့စဉ် ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ရက်သီတင်း လပြည့်လကွယ် နေ့ကြီးနေ့မြတ် များ ၌ ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်ခံယူကျင့်သုံးခဲ့ကြတယ်။

ယင်းသို့ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလများ ဆောက်တည်ခံယူကျင့်သုံးကြတဲ့ ကိစ္စမှာ အပိုင်း လေးပိုင်းပါရှိတယ်။

၁။ ရှေးဦးစွာ သရဏဂုံသီလတောင်းတဲ့ အပိုင်း။

၂။ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးတဲ့ အပိုင်း။

၃။ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခံယူတဲ့ အပိုင်း။

၄။ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါးသိက္ခာပုဒ် သီလများကို ဆောက်တည်တဲ့ အပိုင်း - လို့ အပိုင်းလေးပိုင်း ပါရှိပါတယ်။ အဲဒီ လေးပိုင်းစလုံးပင်လျှင် မိဘဘိုးဘွား အထက်လူကြီး ဆရာသမားများက ပါဠိ ဘာသာ ပါဠိစကား နဲ့ ဆိုရိုးပြုမူချပေးခဲ့ကြလို့ မိမိတို့ လည်း ပဲ လေးပိုင်းစလုံး ပါဠိဘာသာ၊ ပါဠိစကား နဲ့ ယနေ့တိုင်အောင် ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြတယ်။

ယင်းသို့ မိဘဘိုးဘွား အထက်လူကြီး ဆရာသမားများ ပါဠိဘာသာ

နဲ့ ဆိုရိုးပြုခဲ့ခြင်းဟာ အလွန်မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါတယ်။

ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဓမ္မသဘောအားဖြင့် ဤကဲ့သို့သော ဓမ္မကိစ္စများ
၌ မြတ်စွာဘုရားများ မိန့်ဆိုဟောကြားတဲ့ ပါဠိ (မာဂဓ) ဘာသာဖြင့် ရွ
က်ဆောင်ပြုလုပ်လျှင် နောင်တစ်ချိန် အရိယာ
မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်ရသောအခါ -

၁။ အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ = အကျိုးတရားကို ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း သိ
တဲ့ ဉာဏ်။

၂။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ = အကြောင်းတရားကို ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း
သိတဲ့ ဉာဏ်။

၃။ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ = မိမိသိသော အကျိုးတရား
အကြောင်းတရားဆိုင်ရာ သဘာဝနိရုတ္တိခေါ်သော အရိယာတို့ စကား ပါ
ဠိ (မာဂဓ) ဘာသာကို ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း သိတတ်တဲ့ ဉာဏ်။

၄။ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ = ဆိုခဲ့ပြီးသော ဉာဏ်သုံးပါး
ကို ဤဉာဏ်က အတ္တပဋိ သမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ဤဉာဏ်က ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်
၊ ဤဉာဏ်က နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လို့ တစ်ဖန်ထပ်၍ ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်းသိ
တဲ့ ဉာဏ်၊ ဤပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးပါး အခြံအရံပါပြီးတော့ ပဋိသမ္ဘိဒါပ
တ္တ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိဘဘိုးဘွား အထက်အထက်လူကြီး ဆရာသမားများ
က တို့ သား တို့ သမီး တို့ မြေး တို့ မြစ်တွေ အရိယာမဂ်ဉာဏ်ရကြတဲ့ အ
ခါ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်ရစ်ကြပါစေဆိုတဲ့
အလွန်မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပါဠိဘာသာနဲ့ ဆိုရိုးပြုခဲ့တာဖြစ်
လို့ ထိုပါဠိဘာသာနဲ့ ဆိုရိုးကို ရှေ့တန်းဦးထိပ်က တင်ရမည်ဖြစ်ပါတယ်

၁။ သီလတောင်းပုံ

ယနေ့ကား အသိဉာဏ် တိုးတက်ကြီးပွားလိုသော ခေတ်ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း မိမိတို့ ပါဠိဘာသာနဲ့ ရွက်ဆောင်ရတဲ့ ကိစ္စမှာ မိမိတို့ က အမိမြန်မာဘာသာစကားပြောတော့ ပါဠိနဲ့ ဆိုရတဲ့ ကိစ္စကို ပြန်စဉ်းစားရင် မသိတစ်ချက် သိတစ်ချက် စိတ်ထဲမချင့်မရဲ မရိုးမရွ ဖြစ်စရာရှိပါတယ်။

အဲဒီလိုမဖြစ်ဘဲ အနက်အဓိပ္ပာယ်သိပြီးတော့ ဉာဏသမ္ပယုတ်သီလတောင်း၊ ဉာဏသမ္ပယုတ် ဘုရားရှိခိုး၊ ဉာဏသမ္ပယုတ် သရဏဂုံသီလဖြစ်အောင် အောင်အောင်မြင်မြင်ဖြစ်အောင် အပိုင်းတိုင်း အပိုင်းတိုင်းမှာ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရဲ့ အထောက်အပံ့ဖြစ်ဖို့ ရန် မိဘဘိုးဘွားချထားတဲ့ ပါဠိဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောလောဆယ်သိပြီးတော့ ဉာဏသမ္ပယုတ် ဓမ္မကိစ္စဖြစ်အောင် အမိမြန်မာဘာသာ ဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်ဘာသာ၊ နှစ်ဘာသာဖြင့်ရွက်ဆောင်ကြရအောင် ရှေးဦးစွာ သရဏဂုံသီလကို တောင်းခံကြရအောင် အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာ

မိ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဟောဒါ သရဏဂုံသီလ ပါဠိလိုတောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ယခု တစ်ဖန် အမိမြန်မာ ဘာသာနဲ့ လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း သိပြီးတော့ တောင်းကြရအောင် လိုက်ဆိုကြ။

"အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား ... တပည့်တော်သည် သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ အကျင့် မြတ်ကို တောင်းခံပါ၏။ တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်သည် ကို ပြုတော်မူ၍ သရဏဂုံသီလကို ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား"

"အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား ... တပည့်တော်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ အကျင့်မြတ်ကို တောင်းခံပါ၏။ တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်သည် ကို ပြုတော်မူ၍ သရဏဂုံသီလကို ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား"

"အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား ... တပည့်တော်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် တကွ ငါးပါးသီလ အကျင့်မြတ်ကို တောင်းခံပါ၏။ တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်သည် ကို ပြုတော်မူ ၍ သရဏဂုံသီလကို ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်မြတ်တို့ ဘုရား"

ဆရာတော် = ယ မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

ပရိသတ် = အာမ ဘန္တေ။

ဟောဒါ ပါဠိဘာသာနဲ့ ဆရာ - ဒကာ စကားပြောကြတယ်။ သီလ ပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က "ယ မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ" လို့ ပါဠိစကားပြော လိုက်တယ်။ မိမိတို့ က "အာမဘန္တေ" လို့ ပါဠိဘာသာ လိုပဲ ပြန်ပြီးတော့ စကားပြောကြတယ်။ ဆရာ - ဒကာ ဘာဆိုလိုတာလဲ နားလည်ရအောင်

ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ... မိမိတို့ သည် သရဏဂုံသီလကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း လေးလေးနက်နက် ရှိရှိသေသေတောင်းခံကြတယ်။ မိမိတို့ တောင်းခံအပ်တဲ့ သရဏဂုံသီလဆိုတာ ပကတိရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ရှေ့ထမင်း၊ ရှေ့ဟင်း၊ ရှေ့အဝတ်၊ ရှေ့ထီး၊ ရှေ့ဖိနပ် အဲဒါလို အထည်ဝတ္ထုဒြပ်နဲ့ ကိုင်ပြီးတော့ပေးလို့ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ရသလို ယခု အသင် သူတော်ကောင်းတို့ တောင်းအပ်တဲ့ သရဏဂုံသီလဆိုတာ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုး မဟုတ်ဘူး ။ နာမ်တရား စိတ်စေတသိက်တရားဖြစ်တယ်။

သရဏဂုံဆိုတာ ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို "ငါတို့ ကို အပါယ်ဘေး သံသရာ ဘေးက ကင်းဝေးလွတ်မြောက်အောင် စောင့်ရှောက်ထောက်ပံ့ပေးမယ့် ဝတ္ထုအစစ်အမှန်တွေပဲ" လို့ အဲဒီလို ယုံကြည်သိမြင်တဲ့ သဒ္ဓါပညာ နှစ်ပါးခေါင်းဆောင်သော မဟာကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တွေ ကို သရဏဂုံလို့ ခေါ်တာနော်။

ထိုအတူပဲ ငါးပါးသီလဆိုတာလည်း သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုးခြင်း၊ ကာမတရားတို့ ၌ ဖောက်ဖောက်ပြားပြား ကျင့်မှားခြင်း၊ မုသားပြောခြင်း၊ သေရည်အရက် သောက်သုံးခြင်းဆိုတဲ့ အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ရှောင်ကြဉ်သော အခြင်း အရာဖြစ်တဲ့ မဟာကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တွေကို ငါးပါးသီလလို့ ခေါ်တာ။

ဒီတော့ သရဏဂုံတို့ ၊ ငါးပါးသီလတို့ ဆိုတာ ရုပ်တရားမဟုတ်၊ ရုပ်ဝတ္ထုမဟုတ်။ မဟာ ကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်ဆိုတဲ့ နာမ်တရားဖြစ်တော့ အထည်ဒြပ်နဲ့ ကိုင်ပြီး ရုပ်ပစ္စည်းများ လို ရော့ ... သရဏဂုံ၊ ရော့

... သီလ အဲဒီလိုပေးလို့ မရဘူး။ မိမိတို့ ရဲ့ ဟဒယနှလုံးအိမ်ပေါ်မှာ ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ သရဏဂုံ မဟာကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တွေ၊ ငါးပါးသီလ စိတ် စေတသိက်တွေဖြစ်အောင် ဖြစ်စေ နိုင်တဲ့ စကားများကို ရှေ့ကတိုင် တည် ဆိုပေးမယ်၊ အဲဒီစကားကို နောက်က လိုက်ဆိုကြ။ "ယ မဟံ ဝဒါ မိ၊ တံ ဝဒေထ" ဆိုတဲ့ စကားဟာ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောခြင်းဖြစ်တယ်။

၂။ ဘုရားရှိခိုးပုံ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် ကပ်သီးကပ်သပ်မေးတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့လျှင် ထိုသူက မေးလိမ့်မယ်။ "နေစမ်းပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဆရာ-ဒကာ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က နမောတဿ တစ်ခေါက်ဆိုပါရက်နဲ့ တစ်ခေါက်တိုင်တည်ပေးပါရက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘာပြုလို့ သုံးခေါက်ဆိုရတာလဲ" လို့ များ အကယ်၍ မေးခဲ့လျှင် -

မိမိတို့ က "မသိပါဘူးဗျာ၊ လူကြီးမိဘတွေ သုံးခေါက်ဆိုသွားလို့ ကျွန်တော်တို့ သုံးခေါက်ဆို ရတာပါပဲ" လို့ အဲဒီလို လျော့ရဲရဲ အဖြေမပေးပါနဲ့ ။ အခု ပြောမယ့်အတိုင်း တင်းတင်းရင်းရင်း အဖြေ ပေးလိုက်ပါ ။ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ။

"ကျွန်ုပ်တို့ ရဲ့ မိဘဘိုးဘွား အထက်အထက်လူကြီး ဆရာသမားများက သုံးခေါက်ဆိုရိုးပြုခဲ့ လို့ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း သုံးခေါက်ဆိုတယ်"

ဒီလိုသာ ရဲရဲတည်တည် ဖြေလိုက်ပါ။

ထိုသူက ထပ်၍ မေးပါစေ။

"ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ လူကြီးမိဘ ဘိုးဘွားအထက်အထက် ဆရာသမားများက ဘာပြုလို့ သီလပေး တဲ့ ကိုယ်တော်က တစ်ခေါက် တိုင်တည်ပေးပါလျက်နဲ့ သုံးခေါက်ဆိုရိုးပြုခဲ့ရတာလဲ" လို့ သူမေးပါ စေ ။ အဲဒီလို မေးခဲ့သော် ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း ဤကဲ့သို့ ရဲရဲတောက် ဖြေဆိုလိုက်ပါ။

ဤ နမောတဿ စာပိုဒ်သည် သဒ္ဒါသဘော - (၁) နမော တစ်ပုဒ်၊ (၂) တဿ တစ်ပုဒ်၊ (၃) ဘဂဝတော တစ်ပုဒ်၊ (၄) အရဟတော တစ်ပုဒ်၊ (၅) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ တစ်ပုဒ်၊ အားလုံး ငါးပုဒ်ရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုး စာပိုဒ်ဝါကျဖြစ် ပါတယ်။

စာပိုဒ်ကလေး တိုပေမယ့်လို့ လည်း ပဲ ဒီစာပိုဒ်ထဲမှာ မြတ်စွာဘုရား ၏ ဘဂဝါဂုဏ်၊ အရဟံ ဂုဏ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ် ဂုဏ်တော်ကြီးသုံးပါးဖြ င့် ချီးကျူး၍ ဘုရားအား ရှိခိုးတဲ့ စာပိုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ စာပိုဒ်ငယ်ပေမယ့် လို့ ဂုဏ်တော်သုံးပါးကိုငုံထားတဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဗုဒ္ဓ ဘာသာ တရားစာပေနယ်မှာ ဤ ‘နမောတဿ’ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်သည် သူမပါလျှင် မပြီးနိုင်အောင် အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်သိရသလဲဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တရားစာ ပေမှန်က စာအုပ်ကလေး ငယ်ငယ်၊ လက်တစ်ဝါး လက်လေးသစ်ပဲရှိရှိ၊ လက်နှစ်လုံးထူတဲ့ ဇိနတ္ထတို့လို ဗုဒ္ဓဝင်တို့လို စာအုပ် ကြီးတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ပါဠိဘာသာနဲ့ စာအုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြန်မာဘာသာနဲ့ စာအုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဗုဒ္ဓ ဘာသာ တရားစာပေစာအုပ်မှန်သမျှ ပထမဆုံး စာသားမျက်နှာလှုပ်လို က်လျှင် ဤ နမောတဿ ဘုရားရှိခိုး စာပိုဒ်ကို ထိပ်ဆုံးက၊ ရှေ့ဆုံးက တွေ့ရပါတယ်။ သတိပြုလျှင် ယခုပြန်စဉ်းစား၊ ဟုတ်တာ ကောင်းကော င်း ကြီးပေါ်ပါမယ်။

အဲဒီလောက် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားစာပေနယ်မှာ အရေးပါအရာရောက်
တဲ့ ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ရုံမျှ မက ဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းကလည်း ပဲ ...

၁။ သိကြားမင်းကြီး၊

၂။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာမင်းကြီး၊

၃။ လူ့ပြည် လူ့လောကမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၊

၄။ ပေဿနဒီ ကောသလမင်းကြီး၊

၅။ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား၊

၆။ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၊

၇။ ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏား၊

၈။ အမျိုးသမီးများ လောကဘက်က ဓနဉ္စာနီပုဏ္ဏေး အရိယာ
သူဌေးကတော်ကြီးများ ၊

ဤ နမော တဿ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်ဖြင့် တမြတ်တနိုး သုံးကြိမ် မြတ်
စွာဘုရားအား ရှိခိုး ကြောင်း ကျမ်းဂန်ထဲမှာ အထင်အရှားလာရှိပါတယ်
။

၁။ လူပညာရှိ၊ နတ်ပညာရှိ၊ ဗြဟ္မာပညာရှိတို့ တမြတ်တနိုး ဘု
ရားကို သုံးကြိမ် သုံးခေါက် ရှိခိုးတဲ့
စာပိုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊

၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားစာပေနယ်ပယ်မှာ အရေးပါ အရာရော
က်သော ဘုရားရှိခိုး စာပိုဒ် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့
ရဲ့ မိဘဘိုးဘွား အထက်အထက်လူကြီးများ ဆရာသမား များက
သုံးခေါက်ဆိုရိုးပြုခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ လည်း ပဲ သုံးခေါက်ဆိုပါတယ်။ အဲဒီလို ရဲရဲတောက်
ပြန်လည်ဖြေကြား တတ်ပါစေ။ ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်ကြပါ။ မိမိ
တို့ လည်း ပဲ အမြတ်အနိုးသိပြီး အမိဘာသာဖြင့် နမော တဿ မြန်မာပြ
န် သုံးခေါက် ရှိခိုးကြရအောင် အားလုံးသော သူတော်ကောင်းတို့ ။

"အကျွန်ုပ်သည် ဘဂဝါဂုဏ်ရှင် အရဟံဂုဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင်
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏ " (၃-ခေါ
က်ဆိုပါ)

၃။ သရဏဂုံဆောက်တည်ပုံ

သရဏဂုံသုံးပါးကို ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်ရဲ့ အထောက်အပံ့ဖြစ်ဖို့ ရန် ပါဠိ
ဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောလောဆယ်သိပြီးတော့ ဉာဏသမ္ပယု
တ်သရဏဂုံ အောင်အောင်မြင်မြင်ဖြစ်ဖို့ ရန် အမိမြန်မာဘာသာဖြင့်လ
ည်းကောင်း ဆောက်တည်ကြရအောင် ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်
ကောင်း တို့ ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

တတိယမို့ ခမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

တတိယမို့ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏
၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊
သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊
သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ ၊ သိမှတ်ပါ၏။

ဆရာတော် = ယ မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

ပရိသတ် = အာမ ဘန္တေ။

ပါဠိလို ဆရာ-ဒကာ မေးကြ၊ ဖြေကြ၊ ပြန်ပြီး ဘာပြောကြသလဲလို့ ကိုယ်ပြောတာကို ဆရာ၏ -ကာ နားလည်ကြရမယ်။ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က "သရဏ ဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ" လို့ ပါဠိ စကား ပြောလိုက်တယ်။ မြန်မာလိုပြန်တော့ -

သာဓဝေါ - ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ။ သရဏ ဂမနံ - သရဏဂုံသည် ။ ပရိပုဏ္ဏံ - ပြည့်စုံပြီလား။ သရဏ ဂမနံ - ဘုရားတရား သံဃာ ရတနာသုံးပါး ငါရဲ့ ကိုးကွယ်ရာပဲလို့ ယုံကြည်သိမြင်တဲ့ သဒ္ဓါပညာနှစ်ပါး ရှေ့သွားပြုသော မဟာကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်များသည် ။

ပရိပုဏ္ဏံ - အပြည့်အစုံ ဖြစ်ပြီလားလို့ မေးလိုက်တာ။

မိမိတို့ ကလည်း 'အာမ ဘန္တေ'...

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား။

အာမ ပရိပုဏ္ဏံ - အပြည့်အစုံ ဖြစ်ပြီးပါပြီဘုရားလို့ ဝန်ခံလိုက်တာ နော်။

၄။ ငါးပါးသီလ သိက္ခာပုဒ် ဆောက်တည်ပုံ

ရှေ့ကို ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်သီလများကို ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ဆောက်တည်ခံယူ ကျင့်သုံးကြရအောင် ယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ -

(၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် သူ့အသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ပါ၏ ၊ ခံယူပါ၏ ၊ ကျင့်သုံးပါ၏ ။

(၂) အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် အရှင်မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ပါ၏ ၊ ခံယူပါ၏ ၊ ကျင့်သုံးပါ၏။

(၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် ဝတ္ထုကာမ အဂမနိယခေါ် မဖောက်ပြန် မလားရောက်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ ဖောက်ဖောက်ပြားပြား ကျင့်မှားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။

(၄) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် လိမ်လည်လှည့်ဖျား မုသားစကား ပြောကြားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။

(၅) သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် ယစ်မူးကြောင်း မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်အရက်ကို သောက်သုံး ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။

ဆရာတော် = တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလာနိ သာဓုကံ ကတွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေဝ။

ပရိသတ် = အာမ ဘန္တေ။

ပါဠိဘာသာနဲ့ တစ်ကြိမ် ဆရာ-ဒကာပြောကြပြန်ပြီ။ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က ‘တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလနိ သာဓုကံ ကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ’ လို့ ပါဠိလို ပြောဆိုဆုံးရော၊ မိမိတို့ က ‘အာမ ဘန္တေ’ လို့ ပါဠိလို ပြန်ဖြေကြတာ ဘာဆိုလိုတုန်းဆိုတော့ -

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ... မိမိတို့ သည် ယခု သရဏဂုံသီလကို ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ဆောက်တည်ခံယူပြီးကြပြီ။ မိမိတို့ ဆောက်တည်ခံယူပြီးတဲ့ သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလဆိုတဲ့ အကျင့်တွေကို မြဲမြံမြဲမြံ သတိထားပြီးတော့ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားရအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြံကြပါလို့ အဲဒီ မြန်မာစကား ကို ပါဠိလိုရွတ်ပြီးတော့ တိုက်တွန်းတာ။ မိမိတို့ ကလည်း အာမဘန္တေ ...။

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား။

အာမ သာဓု - ကောင်းပါပြီ၊ တပည့်တော်တို့ အကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားရအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြံကြပါမယ်လို့ ဝန်ခံကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ အပိုင်းလေးပိုင်း ပါဠိ၊ မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် ရွက်ဆောင်ကြတဲ့ အချိန်ကလေးတော့ နည်းနည်းပိုသပေါ့။ ဒါပေမယ့်လို့ မိမိတို့ မှာ အသိဉာဏ်ပိုပြီးတော့ ကြွယ်ဝပါတယ် သူတော်ကောင်းတို့ ။

ပြန်ပြီး စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ပိုပြီးတော့ မိမိတို့ အသိဉာဏ်ထက်သန်ကြောင်း ကောင်းကောင်း ကြီးသိနိုင်ပါတယ်။

ကိုင်း ... ဒီလောက်ဆိုရင် သီလခံယူပုံကို နားလည်လောက်ပါပြီ။
အားလုံး သီလတရားကို အမြဲကျင့်သုံး ခံယူနိုင်ကြပါစေ။
"အရှင်ဘုရားပေးတဲ့ ဆုနဲ့ ပြည့်ပါရစေဘုရား"

ရလိုသောဆု တရားတော်

အားလုံး တရားနာလာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့ ၊ ဤယခုအချိန်မှ စ၍ တရားတော်ကို နာယူကြရမည်ဖြစ်ပါ
သည်။ ။ ရှေးဦးစွာ ဘုရားရှိခိုးပါမည်။ အားလုံး ကြည်ညိုကြ ရအောင်။

ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

ယော ကပ္ပကောဠီဟိဝိ အပ္ပမေယျံ၊

ကာလံ ကရောန္တော အတိဒုက္ကရာနိ။

ခေဒံ ဂတော လောကဟိတာယ နာထော၊

နမော မဟာကာရုဏီကဿ တဿ။

(ပါရာဇိက ကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာမှ)

မဟာကာရုဏီကော - လွန်ကဲမွန်မြတ်၊ ကရုဏာဓာတ်၌ ၊ မပြတ်အ
စဉ်၊ မကျော်လွန်ဘဲ၊ ယှဉ်တော်မူသည့်၊ အညွန့်အဖူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအစစ် ဖြစ်
ပြီးဖြစ်တော်မူသော။

ယော နာထော - အကြင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသ

ည် ။

ယော နာထော - လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ ၏ အားထားကိုးကွယ်ရာအစစ် အဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော အကြင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ။

လောကဟိတာယ - လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ ၏ လူ နတ် နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော ချမ်းသာ တို့ ၏ ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမှု ဒါန သီလ ဘာဝနာ အဖြာဖြာသော စီးပွားအကျိုးငှာ။

ကပ္ပကောဋိဟိပိ - ကပ္ပါကုဋေ အရေအတွက်တို့ ဖြင့်သော်မှ လည်းပဲ။

အပ္ပမေယျံ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်၊ မပိုင်းခြားအပ်၊ မပိုင်းခြားနိုင်၊ မရေတွက်အပ်၊ မရေတွက်နိုင်သော။

အပ္ပမေယျံ - နှိုင်းယှဉ်ပိုင်းခြား ရေတွက်မှန်းထားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သော။

ကာလံ - သင်္ချေလေးရပ် တစ်သိန်းကပ်ကမ္ဘာ အချိန်အခါကာလကြာအောင်။

အဘိဒုက္ခရာနိ - အလွန်ခဲခက်၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ ပင်ပန်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော ဒါနပါရမီ၊ ဒါနဥပပါရမီ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ အစရှိသည့် အလီလီကုန်သော ပါရမီဘုန်းတော် ကောင်းမှုအထူးထူး တို့ ကို။

ကရောန္တော - ကြိုးစားအားထုတ် မတွန့်ဆုတ်ဘဲ ပြုလုပ်ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ရသည့် အတွက် ကြောင့်။

ခေဒံ - ခန္ဓာကိုယ်တော်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ကျင်နာပင်ပန်း မရွှင်

လန်းရ ဆင်းရဲဒုက္ခသို့။

ဂတော - အမှန်မချ ကြုံတွေ့ဆိုက်ရောက်တော်မူရလေပြီ။

ခေဒံ ဂတော - ခန္ဓာကိုယ်တော်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ကျင်နာပင်ပန်း
မရွှင်လန်းရ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို အမှန်မချ ကြုံတွေ့ဆိုက်ရောက်တော်မူရ
လေပြီ။

မဟာကာရဏိကဿ - လွန်ကဲမွန်မြတ် ကရုဏာဓာတ်၌ မပြတ်အစ
၌ မကျော်လွန်ဘဲ ယှဉ်တော်မူသည့် အညွန့်အဖူး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအစစ်
အဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော။

တဿ နာထဿ - ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

တဿ နာထဿ - လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ ၏ အားထားကိုးကွ
ယ်ရာအစစ် အဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။

နမော - ကိုင်းညွတ်ရုံကျိုး ပျပ်ဝပ်လျှိုးကာ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

နမော - အန္တရာယ်ကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့ ထွန်းတောက်လျှံ
ဟု နံ ဂုဏ်တော်အဆန်း ဆန်း မျှော်ရည်မှန်းလျက် ချီးမွမ်းမြတ်နိုး
ရှိခိုးကြပါကုန်၏ ဘုရား။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါ ဘုရား"

အရဟံ ဂုဏ်တော်

အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ ဘုန်းကြီးသင်

ပေးနေကျဖြစ်သော အရဟံဂုဏ်တော်ကို လိုက်ဆိုကြပါ။
ပွားများမှုပြုကြရအောင်။

အရဟံ - လူနတ်များ ၊ ဦးညွတ်ထွားလျက်၊ လေးစားကော်
ရော်၊ အပူဇော်ကို ခံယူတော် မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ - ကုသိုလ်ညစ်ကြေး၊ အပြစ်ဘေးတို့ မှ ၊
ကင်းဝေးစင်ကြယ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။

အရဟံ - မွန်မြတ်လွန်ထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ ဖြင့် ချီးကျူးတော်
မူထိုက်သော မြတ်စွာ ဘုရား။

ယော မာရသေန မာသန္ဓ၊

မာသန္ဓ ဝိဇယုဿဝေါ။

တိဏာယပိ န မညိတ္ထ၊

သော ဝေါ ဒေတု ဇယံဇိနော။ (သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်း)

အာသန္ဓ ဝိဇယုဿဝေါ - များ စွာတင်းမာန် ကိသောအတွင်းရန်တို့
ကို ပြင်းထန်သံညှင်း အောင်တပ်ခင်း၍ အောင်ရင်းကိုမျှော် အောင်ပွဲယှ
ဉ်ခါနီး ဖြစ်တော်မူပေထသော။

ယော ဇိနော - အပ္ပရာဇိ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ခန်းဝါမြိုင်ဝယ် ကြွိုင်ခိုင်ဖွဲ့ခွေ
ထိုင်နေတော်မူ အကြင် အောင်တော်မူမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြ
တ်ကြီးသည် ။

အာသန္ဓ - များ လှစုံစွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတို့ ဖြင့် သမာ
ဓိဉာဏ် ပျက်အောင်ကြံ လျက် အထံတော်မှောက် ချဉ်းကပ်ရောက်လာ
သော။

မာရသေနံ - တောင်ကြီးဧရာ လှိမ့်၍ လာသို့ လွန်စွာကြောက်ဖွယ်
ကြီးကျယ်ဘိတောင်း အကြင် မာရ်နတ်ယုတ် စစ်သည် အပေါင်းကို။

တိဏာယဝိ - အဖိုးမမြင် အသုံးအဝင်သည့် မြက်ပင်မြက်မှိုက်လော
က်မျှသော်မှ လည်း ပဲ။

န မညိတ္ထ - မှတ်ထင်တော်မမူ။

န မညိတ္ထ - လေးလေးစားစား အရေးထား၍ အမှတ်အသားပြုတော်
မမူ။

သော ဇိနော - ကိုယ်တော်တိုင်လျှင် အောင်ပွဲဝင်၍ အောင်မြင်လိုရှာ
ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ ကို မကွာအတူ အောင်မြင်စေတော်မူတတ် ထို
အောင်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည် ။

ဝေါ တုမှာ ကံ - တရားတော်ကို နာယူကြသည့် သင်ဒကာ၊ ဒကာမ
အပေါင်းတို့ အား။

ဝေါ တုမှာ ကံ - အောင်သင့်အောင်ရန် အတန်တန်ကို အောင်လံလွှင့်
တင် အောင်ပွဲယဉ်လျက် အောင်မြင်ရန်မှန်းဆ အောင်ဆုကိုရည်ရွယ်
တောင့်တနေကြသော သင်ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့ အား။

ဇယံ - အောင်ဆုအပေါင်း နောင်ခုကောင်းမည့် အောင်ကြောင်းမင်္ဂ
လာ အဖြာဖြာကို။

ဒေတု - ပေးသနားတော်မူပါစေသတည်း။

ဒေတု - အတွင်းရန်တွေလည်း ကင်း၊ အပြင်ရန်တွေလည်း ကင်းကွာ
ဘေးမျိုးစုံကင်းရှင်းကွာ ၍ မို့ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ကျန်းမာ အလုံးစုံ အေး
ချမ်းသာအောင် မှန်စွာမသွေ ပေးသနားတော်မူပါစေ သတည်း။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါဘုရား"

အားလုံး တရားနာလာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့ ၊ ဤယနေ့ည အချိန်အခါမှာ ခုဒ္ဒကနိကာယ တေရသကနိပါ
တ ဇာတကပါဠိတော်မှာ လာရှိသော အင်္ဂုတ္တိဇာတက ပါဠိတော် ဒေသ
နာကို နာယူကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ။

အင်္ဂုတ္တိ ဒိသ္မာ သမ္ပန္တံ၊

သက္ကော ဘူတပတိ ဗြဝိ။

ကိပ်တ္ထယံ မဟာဗြဟ္မေ၊

ဧကော သမ္ပသိ ဃမ္ပနိ။

ဤသို့ အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်
သာဝတ္ထိပြည်မှန် အနာထပိဏ် သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော
ဇေတဝန်ခေါ် ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော် မူစဉ်ကာ
လက မြတ်စွာဘုရားအမှူးရှိသည့် ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်းတို့ ကို ခု
နစ်ရက်ပတ်လုံး ကြီးကျယ်လှစွာသော အလှူဒါနပေးလှူမှု ပြုလုပ်နေသ
ည့် သာဝတ္ထိမြို့သား ဥပါသကာ ဒါယကာ ယောက်ျားတစ်ယောက် လျှော
က်ထားတောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍ ရှေးအတိတ်ကိုဆောင်ကာ မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတော်မူပါတယ်။

ရှေးအတိတ်အခါကာလက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း အုပ်စိုးစ
ဉ် ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလခေါ် များ
စွာသော ဥစ္စာအနှစ်ရှိတဲ့ ပုဏ္ဏားမျိုးမှာ ဖြစ်ခဲ့ရသော အလောင်းတော်မြ
တ် ဗောဓိသက် အင်္ဂုတ္တိအမည်ရသော ပုဏ္ဏားသည် အနန္တဂုဏ်အင်

ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးစွန့်ပစ်ထားခဲ့သည့် များ လှစုံစွာ အဖြာဖြာ အဖုံဖုံ ပစ္စည်းဥစ္စာအလုံးစုံကို အကုန်လုံး စွန့်ပယ်ကာ အလှူဒါနကြီး ပြုပြီးသကာလ နှမအရင်းဖြစ်သော ယသဝတီအမည်ရသည့် အမျိုးသမီး နှင့်အတူတကွ ဗရာဝါသ ကိစ္စရှုပ်ပွေ လူတို့ နေရာ ဗရာဏသီပြည် အိမ်ဂေဟာမှ ထွက်ခွာပြီးလျှင် မွေ့လျော်စရာကောင်းသော တစ်ခုသော နေရာ အရပ်ဝယ် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းဆောက်လုပ်ပြီး နှမ အရင်းဖြစ်သော ယသဝတီနှင့်အတူတကွ ရသေ့အသွင် သူတော်စင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ကပ်ရောက် နေပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော် အကိတ္တိပုဏ္ဏား တောသို့ကပ်ရောက်ချိန်မှာ အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ် အကိတ္တိရှင်ရသေ့မှာ အခြံအရံ ပရိသတ်တွေ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ထင်ထင်ရှားရှား များစွာဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ပေါ်လာချိန်မှာ အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသက် အကိတ္တိရှင်ရသေ့သည် နှမ အရင်းဖြစ်တဲ့ ယသဝတီ အမျိုးသမီးနှင့်အတူ ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြံအရံ ပရိသတ်တွေ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို မစင်ဘင်ပုပ် အညစ်အကြေး တံတွေးနှပ်ပမာ အကုန်လုံး စွန့်လွှတ် ပယ်ခွာပြီးသကာလ နေရာအရပ်များ ပြောင်းရွှေ့လျက် လွန်စွာပူပြင်းလှတဲ့ ကံပြင်းပင်တွေပေါ်တဲ့ တောအုပ်ကြီးအတွင်းမှာ အဖော်မမှီး တစ်ယောက်ထီးတည်း ကပ်ရောက်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် လွန်လွန်ကဲကဲ တရားဘာဝနာ အကျင့်သိက္ခာတွေကို ကျင့်ကြံကြိုးစား စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း ပွားများမှုပြုလုပ်နေပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေသည့်အခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းသည် အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ် အကိတ္တိရှင်ရသေ့ထံ သုံးကြိမ် သုံးခါတို

င်အောင် ပုဏ္ဏားအသွင် ဖန်ဆင်းပြီး အကိတ္တိ ရှင်ရသေ့ကိုယ်တိုင် စား
သောက်ဖို့ ရာ ပြုတ်ဖျော်ထားတဲ့ ကံပြင်းရွက်ပြုတ်တွေကို အကုန်လုံး ခံ
ယူပြီး သည့်နောက် ထွန်းတောက်လျှံဖြာ သိကြားမင်း၏ အသရေစည်းစိ
မ် အရှိန်အဝါ ဂုဏ်အဖြာဖြာတို့ ဖြင့် အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ်
အကိတ္တိရှင်ရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရောက် လာပြီးလျှင် သူသိလိုတဲ့
အကြောင်းအရာ ပြဿနာစကားရပ် အဖြာဖြာတို့ ကို မေးမြန်းသမှု
ပြုပါတယ်။

အကိတ္တိ ဒီသွာ သမ္မန္တ၊

သက္ကော ဘူတပတိ ဗြဝိ။

ကံ ပတ္တယံ မဟာဗြဟ္မေ၊

ဧကော သမ္ပသိ ဃမ္မနိ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းသည် တရားဘာဝနာအလုပ် အားထုတ်
နေသော အကိတ္တိ ရှင်ရသေ့ကို တွေ့မြင်ရ၍ ဤသို့မေးလျှောက်လေပြီ။
လွန်စွာပူပြင်း တောအုပ်ကြီးအတွင်းဝယ် မှီတင်း ပျော်မွေ့ အို ...
ရသေ့မြတ်၊ ဘာကိုရည်ရွယ်တောင့်တပြီး အဖော်မမှီး တစ်ယောက်တ
ည်း တရား အားထုတ်၍ နေရပါသနည်း။

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက မေးလျှောက်သည့်အခါ အကိတ္တိရှင်ရသေ့
က ဤသို့ပြန်လည်ဖြေ ကြားမှု ပြုခဲ့ပါတယ်။

ဒုက္ခော ပုနတ္တဝေါ သက္က၊

သရီရဿ စ ဘောဒနံ။

သမ္မောဟ မရဏံ ဒုက္ခံ၊

တသ္မာ သမ္မာမိ ဝါသဝ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊
ခန္ဓကိုယ်ပျက်စီးရခြင်း၊ မိန်းမောစွာ တွေဝေ ရခြင်းများ သည် ဒုက္ခတ
ရားများ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤဒုက္ခမျိုးစုံတို့ မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရ
ည်ရွယ်တောင့်တ၍ အဖော်မမှီး တစ်ယောက်တည်း တရားအားထုတ်၍
နေပါတယ်။

ဧတသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပေ သုဘာသိတေ။

ဝရံ ကဿပ တေ ဒမ္ဗိ၊

ယံ ကိစ္ဆိ မနသိစ္ဆသိ။

ကဿပအနွယ်တော်ဝင် အရှင်ရသေ့မြတ်။ အသင် ရှင်ရသေ့သည်
သင့်လျော်လျောက်ပတ် သောစကားကို ထုတ်ဖော်ပြောပြ၍ လိုရာဆု
တောင်းပါ။ အသင်ရသေ့မြတ်အား အကျွန်ုပ် သိကြားမင်းက ကောင်းမြ
တ်သောဆုကို ပေးပါမည်။

လောဘကင်းလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက ဆုဖြင့် ဖိတ်ခံသမှုပြုလိုက်သည့်အခါ အ
လောင်းတော် အကိတ္တိ ရှင်ရသေ့က သူရလိုသောဆုကို
ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဝရေ္ဓ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

ယေန ပုတ္တေ စ ဒါရေ စ၊

ဓနံ ဓညံ ပိယာနိစ။

လဒ္ဓါ နရာ န တပ္ပန္နိ၊

သော လောဘော န မယီဝသေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါ
မူ သမီးသားနှင့် ဇနီး မယားတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္စာစပါးနှစ်သက်ဖွယ်
ဘဏ္ဍာများကိုလည်းကောင်း၊ ဘယ်လိုပင် ရကြ ကုန်သော်လည်း
လောဘကိန်းအောင်း လူအပေါင်းတို့ သည် မရောင့်ရဲနိုင်ကြကုန်။ သမုဒ
ယသစ္စာ တဏှာလောဘဆိုတဲ့ ထိုအကုသိုလ်တရားဆိုး ငါ့သန္တာန်မှာ
မဖြစ်စေချင်ပါ။ (လောဘကင်းလိုသော ဆုကိုသာ ငါလိုချင်လှပါသည်
သိကြားမင်း။)

ဆောင်ပုဒ် ။ ။ လောဘအယဉ် မကိန်းယှဉ်၊ ကင်းစင်ချုပ်ပြတ်စဲ
ပါစေ။

ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံဖိတ်

ဤကဲ့သို့ အကိတ္တိရှင်ရသေ့က လောဘကင်းလိုသောဆုကို
ရလိုကြောင်း ပြောကြားသောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက ဒုတိ
ယအကြိမ်မြောက် လိုရာဆုတောင်းရန် ဖိတ်မံသမှု ပြုပြန်ပါ တယ်။

ဧကသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပေ သုဘာသိတေ။

ဝရံ ကဿပ တေ ဒမ္မိ၊

ယံ ကိဉ္စိ မနသိစ္ဆသိ။ (အနက်ပြန်ပြီး)

ဒေါသကင်းလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဆုဖြင့် ဖိတ်ကြား
သောအခါ အကိတ္တိ ရှင်ရသေ့က သူရလိုသောဆုကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလို
က်ပါတယ်။

ဝရေဉ္စ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

ခေတ္တံ ဝတ္ထု ဟိရညဉ္စ၊

ဂဝါသံ ဒါသ ပေါရိသံ။

ယေန ဇာတေန ဇီယန္တိ၊

သော ဒေါသော န မယီဝသေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါ
မူ လယ်ခင်း၊ အိမ်နေရာ၊ ရွှေငွေ၊ ကျွဲနွားများ သည် (များကို) အမျက်ဒေါ
သကြောင့် ပျက်စီးကြရကုန်၏။ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဒေါသမီးလျှံ
အကုသိုလ်တရားဆိုး ငါ့သန္တာန်မှာ မတည်စေချင်ပါ။ (ဒေါသကင်းတဲ့
ဆုကို ငါလို ချင်လှပါသည် သိကြားမင်း။)

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဆိုးဝါးပြင်းပြ၊ မျက်ဒေါဝ၊ ကင်းပလွင့်စင် ပျောက်
ပါစေ။

မောဟကင်းလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ လောဘကင်းပြတ်ဖို့ ရန် ဒေါသမကိန်း တည်နေစေဖို့ ရန်
ဆုတောင်းလိုက်လို့ ရှိလျှင် လောဘ ဒေါသ အကုသိုလ်တရား နှစ်ပါးနှင့်
ပူးတွဲယှဉ်စပ်ကာ ပါဝင်နေသော မောဟအဝိဇ္ဇာ ကင်းပြတ်ချုပ်ငြိမ်းဖို့
ရာ ဆုတောင်းပြီးသားဖြစ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ မိုက်မှောင်လှစွာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကင်းကွာပျောက်ပျက်
ရှင်းပါစေ။

တတိယအကြိမ် ထပ်မံဖိတ်

ဤကဲ့သို့ အကိစ္စိရှင်ရသေ့က ဒေါသ (မောဟ) ကင်းလိုသောဆုကို
ရလိုကြောင်း ပြောကြား သောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက တ
တိယအကြိမ်မြောက် လိုရာဆုတောင်းရန် ဖိတ်မံသမှု ပြုပြန်ပါတယ်။

ဧကသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပေ သုဘာသိတေ။

ဝရံ ကဿပ တေ ဒမ္မိ၊

ယံ ကိစ္စိ မနသိစ္ဆသိ။ (အနက်ပြန်ပြီး)

လူမိုက်နှင့် ကင်းလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက တတိယအကြိမ်မြောက်ဆုဖြင့် ဖိတ်ကြားသောအခါ အကိတ္တိ ရှင်ရသေ့က သူရလိုသောဆုကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဝရေဉ္စ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

ဗာလံ န ပေဿ န သုဏော၊

န စ ဗာလေန သံဝသေ။

ဗာလေနဏ္ဍာပ သဏ္ဍာပံ၊

နကရေ န စ ရောစယေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါ

မူ -

(က) လူမိုက်ကို မမြင်ချင်ပါ။

(ခ) လူမိုက်စကားကို မကြားချင်ပါ။

(ဂ) လူမိုက်နှင့် အပေါင်းအသင်း မလုပ်ချင်ပါ။

(ဃ) လူမိုက်နှင့် စကားမပြောချင်ပါ။

(င) လူမိုက်ဝါဒကို အားမပေးလိုပါ။

ဘာကြောင့် လူမိုက်နှင့်ကင်းလိုရသနည်း

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော် အကိတ္တိရှင်ရသေ့က လူမိုက်နှင့် ကင်းလို
သောဆုကို ရလိုကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောပြသောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိ
ကြားမင်းက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်၍ မေးမြန်းသမှု ပြုပါတယ်။

ကိန္နု တေ အကရံ ဗာလော၊

ဝဒ ကဿပ ကာရဏံ၊

ကေန ကဿပ ဗလဿ၊

ဒဿနံ နာဘိကဓံသိ။

ကဿပအနွယ်တော်ဝင် အရှင်ရသေ့မြတ်၊ လူမိုက်သည် အရှင်ရ
သေ့အား အကျိုးမဲ့အောင် မည်သို့ပြုလုပ်ပါသနည်း။
အကြောင်းစုံကိုပြောပြပါ။ အဘယ်ကြောင့် လူမိုက်အား တွေ့မြင်ရခြင်း
ကို အလိုမရှိပါသနည်း။

လူမိုက်အပြစ်ပြအဖြေ

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက မေးမြန်းသမှုပြုသည့်အခါ အလောင်းတော်
အကိတ္တိရှင်ရသေ့က လူမိုက်၏ အပြစ်များကို ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။

အနယံ နယတိ ဒုမ္မေဓော၊

အခုရာယံ နိယုဉ္ဇတိ။

ဒုန္နယော သေယျသော ဟောတိ၊

သမ္မာ ဝုတ္တော ပကုပ္ပတိ။

ဝိနယံ သော န ဇာနာတိ၊

သာဓု တဿ အဒဿနံ။

လူမိုက်သည် နည်းမှန်လမ်းမှန် မဟုတ်သည် ကို အဟုတ်ထင်တတ်၏။ လူမိုက်သည် မဆောင် ရွက်သင့်သောကိစ္စမျိုးကို ဆောင်ရွက်ကြိုးကုတ် အားထုတ်တတ်၏။ လူမိုက်စိတ်တွင် နည်းမှား လမ်းမှားကို ချီးမွမ်းအပ်သော နည်းကောင်းလမ်းကောင်းအဖြစ် ထင်နေတတ်၏ ။ လူမိုက်သည် သူတစ်ပါးက အကျိုးအကြောင်း ပြောဆိုသောအခါ အမျက်ထွက်တတ်၏။ လူမိုက်သည် ဆုံးမဩဝါဒ ကို မသိတတ် (လက်မခံတတ်)။ ထိုလူမိုက်မျိုးကို မတွေ့မမြင်ရခြင်းသည် အလွန်ကောင်းပေ၏။

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာများ

၁။ လူမိုက်ဆိုလျှင်၊ မျက်မှောက်ထင်၊ မမြင်မတွေ့ရပါစေ။

၂။ လူမိုက်ဆိုးဝါး၊ ပြောစကား၊ မကြားမနာရပါစေ။

၃။ လူမိုက်ပေါင်းသင်း၊ ဆက်ဆံခြင်း၊ ကင်းရှင်းဝေးကွာ ပြတ်ပါစေ။

၄။ လူမိုက်ရောနှော၊ တသောသော၊ မပြောမဆိုရပါစေ။

၅။ အကောင်းမဆိုက်၊ ဗာလမိုက်၊ နှစ်ခြိုက်ကြည်ဖြူကင်းပါစေ

စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်မံဖိတ်

ဤကဲ့သို့ အကိစ္စရှိရသော လူမိုက်နှင့် ကင်းလိုသောဆုကို ရလိုကြောင်း ပြောကြားသော အခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် လိုရာဆုကိုတောင်းရန် ဖိတ်မန်သမှု ပြုပြန်ပါတယ်။

ဧတသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပ သုဘာသိတေ။

ဝရံ ကဿပ တေ ဒဗ္ဗိ၊

ယံ ကိဉ္စိ မနသိစ္ဆသိ။ (အနက်ပြန်ပြီး)

ပညာရှိနှင့် ပေါင်းသင်းလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ဆုဖြင့် ဖိတ်ကြားသောအခါ အကိစ္စ ရှင်ရသော သူလိုသောဆုကို ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဝရေဉ္စ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

ဓီရံ ပေဿ သုဏေ ဓီရံ၊

မိရေန သဟ သံဝသေ။

မိရေနာဏ္ဍာပ သဏ္ဍာပံ၊

တံကရေ တံ စ ရောစသေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါ

မူ-

(က) ပညာရှိကိုသာ ငါမြင်လို၏။

(ခ) ပညာရှိစကားကိုသာ ငါကြားလို၏။

(ဂ) ပညာရှိနှင့်သာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလို၏။

(ဃ) ပညာရှိနှင့်သာ စကားပြောလို၏။

(င) ပညာရှိဝါဒကို နှစ်သက်ကြည်ညို အားပေးလို၏။

ဤကဲ့သို့ အကိတ္တိရှင်ရသေ့က ပညာရှိနှင့် ပေါင်းလိုသောဆုကို ရလိုကြောင်း ထုတ်ဖော် ပြောပြသောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း က ပြန်၍ မေးမြန်းသမှု ပြုပြန်ပါတယ်။

ကိန္နုတေ အကရံ ဗာလော၊

ဝဒ ကဿပ ကာရဏံ။

ကေန ကဿပ ဗာလဿ၊

ဒဿနံ အဘိကင်္ခံသိ။

ကဿပအနွယ်တော်ဝင် အရှင်ရသေ့မြတ် ပညာရှိသည် အရှင်ရသေ့ အား အဘယ်သို့သော အကျိုးစီးပွားကို မည်သို့ပြုလုပ်ပေးရသနည်း။ အကြောင်းစုံကို ပြောပြပါ။ အဘယ်ကြောင့် ပညာရှိ အား

တွေ့မြင်ရခြင်းကို အလိုရှိတိသနည်း။

ပညာရှိ အကျိုးပြု အဖြေစကား

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက မေးမြန်းသမူပြုသည့်အခါ အလောင်းတော် အင်္ဂုတ္တိုရှင်ရသေ့က ပညာရှိ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။

အနယံ နယတိ ဒုမ္မဓော၊

အဓုရာယံ နိယုဉ္ဇတိ။

သုနယျေ သေယျသော ဟောတိ၊

သမ္မုဝုတ္တော န ကုပ္ပတိ။

ဝိနယော သော ပဇာနာတိ၊

သာဓု တေ သမာဂမော။

(က) ပညာရှိသည် နည်းမှန်လမ်းမှန်ကိုသာ ကြံစည်တတ်၏။

(ခ) ပညာရှိသည် မဆောင်ရွက်သင့်သောကိစ္စမျိုးကို မတိုက်တွန်းတတ်။

(ဂ) ပညာရှိ၏ စိတ်တွင် နည်းမှန် လမ်းမှန်မျိုးကိုသာ ချီးမွမ်းအပ်သော နည်းကောင်း လမ်းကောင်းအဖြစ် ထင်တတ်၏။

(ဃ) ပညာရှိသည် သူတစ်ပါးက ကောင်းသောစကားကို ပြောကြားသောအခါ အမျက် မထွက်တတ်။

(င) ပညာရှိသည် သူတစ်ပါးက ဆုံးမဩဝါဒပေးသည် ကို သိတတ် (လက်ခံတတ်)၏။

(စ) ထိုပညာရှိနှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် တင့်တယ်ကောင်းမွန်လှပေ၏။

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာများ

- ၁။ လိမ္မာသူမွန်၊ ပညာရှင်၊ တွေ့မြင်ကြုံဆုံရပါစေ။
- ၂။ ပညာရှိများ၊ ပြောစကား၊ ထောင်နားကြားသိရပါစေ။
- ၃။ ပညာရှိရာ၊ သူလိမ္မာ၊ မကွာပေါင်းသင်းရပါစေ။
- ၄။ ပညာရှင်များ၊ ရောနှောငြား၊ စကားပြောဆိုရပါစေ။
- ၅။ ပညာရှိသူ၊ ကြုံတွေ့မှု၊ ကြည်ဖြူနှစ်ခြိုက်ဖြစ်ပါစေ။

ပဉ္စမကြိမ် ထပ်မံဖိတ်

ဤကဲ့သို့ အကိစ္ဆိရှိရသောက ပညာရှိနှင့်ပေါင်းသင်းလိုသောဆုကို ရလိုကြောင်း ပြောကြား သောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် လိုရာဆုတောင်းရန် ဖိတ်မန်သမှု ပြုပြန်ပါတယ်။

ဧတသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပေ သုဘာသိတေ။

သရံ ကဿပ တေ ဒမ္ဗိ၊

ယံ ကိဉ္စိ မနသိစ္ဆသိ။ (အနက်ပြန်ပြီး)

လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ရလိုသောဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ဖိတ်ခံသမှုပြုသောအခါ အလောင်းတော် အကိတ္တိရှင်ရသေ့က သူရလိုသောဆုကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဝရေဉ္စ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

တတော ရတျာ ဝိဝသာနေ၊

သူရိယုဂ္ဂမနံ ပတိ။

ဒိဗ္ဗာ ဘက္ခာ ပါတုဘဝေယျံ၊

သီလဝန္တော စ ယာစကာ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါမူ ညဉ့်ကုန်ဆုံး၍ နေထွက် သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နတ်၌ ဖြစ်သောဘောဇဉ် (ထိုဘောဇဉ်နှင့်တူသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ) သည် ထင်ရှားမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သီလစင်ကြယ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ၏ ထံသို့ ကြွလာပါစေ သတည်း။

ဒေတော မေ န ခီယေထ၊

ဒတ္တာ နာနု တပေယျဟံ။

ဒဒံ စိတ္တံ ပဿာဒေယံ၊

ဧတံ သက္က ဝရံ ဝရေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ တရားအားထုတ်နေသော ငါရသေ့
အား အလှူပေးနေစဉ် လှူဖွယ်ဝတ္ထု မကုန်ပါစေသတည်း။ ပေးလှူပြီး
နောက် နောင်တတစ်ဖန် မပူပန်ပါစေသတည်း။ ပေးလှူနေခိုက် စိတ်ဓာ
တ်ကြည်လင် ဖြူစင်ပါစေသတည်း။ ဤဆုမြတ်ကို ငါလိုချင်၏။

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာများ

၁။ နေမင်းထွက်လာ၊ လှူဖွယ်ရာ၊ ထင်စွာရရှိ ဖြစ်ပါစေ။

၂။ အကျင့်ဖြူစင်၊ လှူခံသူ၊ လွယ်ကူရရှိဖြစ်ပါစေ။

၃။ လှူစဉ်အခါ၊ ဖြူရွှင်စွာ၊ ကြည်သာဝမ်းမြောက်ရှိပါစေ။

၄။ လှူဒါန်းပြီးလျှင်၊ မပူပင်၊ ကြည်ရွှင်ဝမ်းသာဖြစ်ပါစေ။

ဆဋ္ဌမအကြိမ် ထပ်မံဖိတ်

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော် အကိတ္တိရှင်ရသေ့က သူရလိုသောဆုကို
ထုတ်ဖော်ပြောပြသော အခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက ခြောက်ကြိ
မ်မြောက် ထပ်မံ၍ ဖိတ်ကြားသမှု ပြုပြန်ပါတယ်။

ဧတသ္မိံ တေ သုလပိတေ၊

ပတိရူပ သုဘာသိတေ။

ဝရံ ကဿပ တေ ဒမ္မိ၊

ယံ ကိဉ္စိ မနသိစ္ဆသိ။ (အနက်ပြန်ပြီး)

သိကြားမင်း မလာပါနှင့်ဆု

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက ခြောက်ကြိမ်မြောက်ဆုဖြင့်
ထပ်မံဖိတ်ကြားသောအခါ အလောင်း တော် အကိတ္တိရှင်ရသေ့က သူရ
လိုသောဆုကိုထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဝရေဉ္စ မေ အဒေါ သက္က၊

သဗ္ဗဘူတာန မိဿရ။

န မံ ပုန ဥပေယျာသိ၊

ဧတံ သက္က ဝရံ ဝရေ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ ငါသဘောကျတဲ့ ဆုကို သင်ပေးလိုခဲ့ပါ
မူ တရားဘာဝနာအလုပ် အားထုတ်ပျော်မွေ့သူ ငါ၏ အထံသို့
အသင်သိကြားမင်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်၍ မလာပါနှင့်တော့။ ဤဆု
ကိုသာလျှင် ငါလိုချင်တယ်။

ဘာကြောင့် သိကြားမလာစေချင်သလဲ

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော် အကိစ္ဆိရင်ရသေ့က သူ၏ အထံသို့ သိကြားမလာစေလိုကြောင်း ပြောကြားသောအခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက ပြန်၍ မေးမြန်းသမှု ပြုပါတယ်။

ဗဟူ ဟိ ဝတ စရိယာတိ၊

နရာ စ အထ နာရိယော။

ဒဿနံ အဘိကင်္ခိန္တိ၊

ကိန္နု မေ ဒဿနံ ဘယံ။

ကဿပ အနွယ်တော်ဝင် အရှင်ရသေ့မြတ်၊ အလှူပေးခြင်း၊ ဥပုသ် သီလ ဆောက်တည် ကျင့်သုံးခြင်းတို့ဖြင့် များစွာကုန်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် အကျွန်ုပ်သိကြားမင်းကို တွေ့မြင် လိုကြပါကုန်၏။ (ထို သို့ဖြစ်လျက်) အကျွန်ုပ် သိကြားမင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းသည် တရား အားထုတ် သူ အသင်ရသေ့အား အဘယ်သို့သော ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးရန်များ ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

သိကြားမင်း မလာစေလိုသည့် အဖြေ

ဤကဲ့သို့ သိကြားမင်းက မေးမြန်းသမှုပြုသည့်အခါ အလောင်းတော် အကိစ္ဆိရင်ရသေ့က သိကြားမင်း လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော ဘေးအန္တရာယ်ကို ပြောပြ လိုက်လေတယ်။

တံ တာဒိသံ ဒေဝ ဝဏ္ဏံ၊

သဗ္ဗကာမ သမိဒ္ဓိနံ။

ဒိသ္ဗာ တပေါ ပမဇ္ဇေယျ။

ဧတံ တေ ဒဿနံ ဘယံ။

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်း၊ အလုံးစုံသော ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အပြည့်အဝ ခံစားစံစားနိုင်သော သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော စည်းစိမ်ရှင် နတ်သိကြားကို မြင်ရခြင်း ကြောင့် သိကြားမင်းစည်းစိမ်ကို အားကျပြီး တရားအားထုတ်မှုအကျင့်တွေ မေ့ပျောက်စေနိုင်ပါသည် ။ ဤဘေးရန်သည် သင်သိကြားကို တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော အန္တရာယ်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည် ။ (ဒါကြောင့် သင် ငဲ့ထံမလာနှင့်တော့။)

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တရားအလုပ်၊ အားထုတ်ကျင့်ရာ၊ လူများ စွာ၊ မလာမကပ် ဝေးပါစေ။

ဤကဲ့သို့ အလောင်းတော် အကိတ္တိရှင်ရသေ့က သူ့ရဲ့ အလို အဇ္ဈာသယစိတ်ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော် ပြောပြသည့်အခါ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက -

"အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ် အကိတ္တိရှင်ရသေ့၊ ဤယခုနေ အချိန်အခါမှ စ၍ ငြိမ်ငြိမ် သက်သက် တရားဘာဝနာအလုပ်တွေကို အဖော်မမှီး တစ်ယောက်တည်း အားထုတ်နေသူ အသင် ရှင်ရသေ့အထံသို့ အကျွန်ုပ်သိကြားမင်း တစ်ဖန်ထပ်၍ မလာရောက်တော့ပါ။"

ဤကဲ့သို့ လျှောက်ထားပြောဆို ရှိခိုးကန်တော့ တောင်းပန်ပြီးသကာလ နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းသည် အလောင်းတော်ရှင်ရသေ့အထံမှ

ဖဲခွာသွားပါတယ်။

အလောင်းတော်မြတ် ဗောဓိသတ် အင်္ဂုတ္တိရှင်ရသေ့လည်း ပဲ လွန်စွာပူပြင်း ကံပြင်းပင်တွေ ပေါတဲ့ တောအုပ်ကြီးအတွင်းမှာ အသက် ထက်ဆုံး နေထိုင်ပြီးသကာလ မေတ္တာကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိ ဟာရ တရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးစား အားထုတ်ပြီးလျှင် စုတိပြတ်ကြွေ သေလွန်ပြီး သောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည် ဗြဟ္မာ့လောကသို့ ရောက်ရပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဤမည်သော ခုဒ္ဒက နိကာယ တေရသက နိပါတ အင်္ဂုတ္တိဇာတ်တော်ကို ထုတ်ဆောင်တော် မူပြီး သကာလ ထိုစဉ်အခါက သိကြားမင်းသည် ယခုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဖြစ်ပါပေတယ်။ အလောင်းတော် အင်္ဂုတ္တိရှင်ရသေ့သည် ငါဘုရားဖြစ်တော် မူလာပေပြီဟူ၍ ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းတော်မူပါတယ်။

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ အလောင်း တော်မြတ် ဗောဓိသတ် အင်္ဂုတ္တိရှင်ရသေ့၏ ထုံးကို နှလုံးမူ၍ လောဘ ဒေါသ မောဟကင်းအောင် ကြိုးစားကြရပါမည်။ လူမိုက်နှင့်ဝေးအောင် ပညာရှိနှင့်နီးအောင် ကြိုးစားနေထိုင်ကြရပါမည်။ အလှူဒါနကို ကြိုး စား အားထုတ်၍ သီလစင်ကြယ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆုံစည်းအောင် ပါရမီလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ကြရ ပါမည်။ မိမိတရားအားထုတ်သည့်နေ ရာသို့ လူအများ မလာမရောက်အောင် ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုကြ ရပါမယ်။

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ ယခု ထုတ် ဖော်ညွှန်ပြတော်မူအပ် သော အင်္ဂုတ္တိဇာတ်မှာ လာရှိသည့် လိုက်နာကျင့်သုံးဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတွေကို မိမိတို့ အခွင့်အခါရသမျှ စွမ်းနိုင်သမျှ လို

က်နာကျင့်သုံးမှု ပြုသည့်အနေအားဖြင့် ဒါန သီလ ဘာဝနာ အဖြာဖြာအစုစု ကုသိုလ် ကောင်းမှုအကျင့်တရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်မှု အမှန်ပင် ပြုကြရပါမယ်။

ဒါန သီလ ဘာဝနာ အဖြာဖြာအစုစု ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကျင့်တရားများကို ကျင့်ကြံ ကြိုးစား ပွားများအားထုတ်ကြတဲ့ အခါမှာ လည်း မိမိတို့ ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်တဲ့ ကုသိုလ်တရားများ သည် မိမိတို့ ရဲ့ လိုလားချက်၊ စိတ်ဆန္ဒရှိသည့်အားလျော်စွာ လူ့ဘုံ၊ လူ့ဘဝ၊ လူ့စည်းစိမ်၊ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ နတ်စည်းစိမ်၊ နတ်ချမ်းသာ၊ လောကီ ရာထူးဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာ အဖြာဖြာတွေကို ရစေနိုင်တာမှန်သော်လည်း ရရှိမယ့် လောကီရာထူး ဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ် ချမ်းသာ အဖြာဖြာတို့ သည် လောကီအနေအားဖြင့် ဘယ်လောက်ပင် ကောင်းစားလှပါတယ်၊ ချမ်းသာလှပါတယ်၊ တင့်တယ်လှပါတယ်၊ သာယာဖွယ် ကောင်းတယ်လို့ ဆိုရသော်လည်း အိုဒုက္ခ၊ နာဒုက္ခ၊ သေဒုက္ခ ဒုက္ခမျိုးစုံ ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသော စည်းစိမ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ မိမိတို့ လက်တွေ့ ယခုရရှိထားတဲ့ လူ့ဘုံ လူ့ဘဝ လူ့စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေပါတကားလို့ လောကီလူသားတို့ အနေဖြင့် အထင်ကြီးပြီး မျှော်လင့်တောင့်တ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသုံးနှုန်းနေကြတဲ့ မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ အာရုံပြု ဉာဏ်စိုက် သတိထား၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစား သတိထားကြည့်လိုက်ကြမယ်ဆိုလို့ ရှိရင် မိမိတို့ ရရှိထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးဟာ ဘယ်လောက်ပင် တင့်တယ်တင့်တယ်၊ လှလှပပ၊ ပျိုပျိုရွယ်ရွယ်၊ ဘယ်လောက်ပင် နေရစေကာမူ အိုရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခ တွေ့ကြုံရမည်။ ဖျားနာရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခ တွေ့ကြုံရမည်။ သေရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခနှင့် အမှန်တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

သံဝေဂလင်္ကာများ

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ ဆင်ခြင်သုံး
သပ်ရှုမှတ်ဖွယ်ရာ သံဝေဂ လင်္ကာများကို မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ အာရုံ
ပြု ဉာဏ်စိုက်သတိထား ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ လိုက်ဆို ကြ။

- ၁။ တင့်တယ်လှပ၊ ပျိုနုကြ၊ အိုရနောက်ဆုံးပါတကား။
- ၂။ ရောဂါကင်းပ၊ ကျန်းမာကြ၊ နာရနောက်ဆုံးပါတကား။
- ၃။ မြူးပျော်ရွှင်ပျ၊ သက်ရှင်ကြ၊ သေရနောက်ဆုံးပါတကား။
- ၄။ ပျော်ရွှင်မြူးကြွ၊ ပေါင်းသင်းကြ၊ ကွဲရနောက်ဆုံးပါတကား။
- ၅။ စည်းစိမ်တက်ကြွ၊ ချစ်ခင်ကြ၊ ခွဲရနောက်ဆုံးပါတကား။
- ၆။ ဝတ်စားဆင်သ၊ ပြုပြင်ကြ၊ အသုဘ အမှန်ပါတကား။
- ၇။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ၊ ဖြစ်ပျက်ရ၊ အနိစ္စ အမှန်ပါတကား။
- ၈။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ၊ ဖြစ်ပျက်ရ၊ ဒုက္ခ အမှန်ပါတကား။
- ၉။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ၊ ဖြစ်ပျက်ရ၊ အနတ္တ အမှန်ပါတကား။
- ၁၀။ ဖြစ်ပြီးပျက်ရ၊ မမြဲကြ၊ အနိစ္စ အမှန်ပါတကား။
- ၁၁။ ဖြစ်ပျက်ဒဏ်ကျ၊ ဆင်းရဲရ၊ ဒုက္ခ အမှန်ပါတကား။
- ၁၂။ အို၊ နာ၊ သေရ၊ အလိုမကျ၊ အနတ္တ အမှန်ပါတကား။

အားလုံး ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
တရားထူးတရားမြတ် ရမှ သာလျှင် အို နာ သေရေး ဘေးဆိုး ဒုက္ခတို့ မှ

အမှန်ပင် ကင်းဝေးနိုင်ကြပါမည်။

ဒါကြောင့် ဒါန သီလ ဘာဝနာ အဖြာဖြာ အစုစု ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ကျင့်ကြံစောင့်ရှောက်၊ ပွားများ ထိန်းသိမ်းတဲ့ အခါကာလမှာ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး မစင်ဘင်ပုပ် အညစ်အကြေး တံထွေးနှပ်ပမာ အလွန်ရုံမုန်း စပ်ဆုပ်တော်မူသော အိုရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခ အနံ့တွေ၊ ဖျားနာရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခ အနံ့တွေ၊ သေကျေပျက်စီးရခြင်းဆိုတဲ့ ဘေးဆိုးဒုက္ခအနံ့တွေ တထောင်းထောင်းထနေသော လောကီဘုံဘဝ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေလောက်ကိုသာ မရည်ရွယ်၊ မတောင့်တ၊ မမျှော်မှန်းကြဘဲ အို၊ နာ၊ သေရေး၊ ဘေးဆိုးဒုက္ခတွေမှ ကင်းဝေးချုပ်ငြိမ်းရာ တရားထူး တရားမြတ်ကိုသာ လျှင် ရည်ရွယ်တောင့်တ မျှော်မှန်းဆလျက် ကြိုးစားအားထုတ် ပြုလုပ်ကြရမည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

အာရမ္မထ နိက္ကမထ၊

ယုဇ္ဈထ ဗုဒ္ဓသာသနော။

ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ၊

နဠာဂါရံဝ၊ ကုဇ္ဈရော။

ဘောန္တော - တရားတော်နာ ဆိုက်ရောက်လာကြသည့် ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့ ။ အာရမ္မထ - ဒါန သီလ ဘာဝနာ များစွာထန်ထန် တရားကောင်း တရားမှန်တို့ ၌ အမွှာရခေါ်ရိုး စူးစိုက်အားထုတ်ခြင်းဆိုသော ဝီရိယဓာတ်မျိုးဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ကြကုန်လော့။ နိက္ကမထ - ပျင်းရိခြင်းခေါ်ရိုး သဘောမျိုးမှ ကြိုးစားဖယ်ထွက် အရာတွေအမှန် တိုးတက်အောင် မပျက်မကွက် အချက်ကျကျ အမှန်အားထု

တ်ကြကုန်လော့။

ပုဗ္ဗသာသနော - သစ္စာမြတ်လေးတန် နက်နဲသည့် တရားမှန်တို့ ကို ဧကန်စုံလင် သိမြင်တော်မူ တတ်သည့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ထန်သည်းကရုဏာ ဇောစိတ်ဖြာလျက် မိန့်မှာ တော်မူ အပ်သည့် သာသနာတော်မြတ်ကြီး၌ ။ ယုဇ္ဈထ - အားကုန်လွှတ်ကြံ ပြင်းထန်သည့်စိတ်ခွဲဖြင့် တကယ်ပဲ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ကြကုန်လော့။

ကုဇ္ဈရော - ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ။ နဠာဂါရံ - ကျူဖြင့်ပြုထား တန်ဖိုးမများ သည့် ကျူဝါးထရံ အိမ်အိုကြီးကို။ ဓုနာတိဣဝ - မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်နှင့် ချေဖျက် ဖျက်ဆီးလိုက်သကဲ့သို့။ မစ္စုနော - ကြီးငယ်ရွယ်လတ်ယုတ်မြတ်များ စွာ သတ္တဝါတို့ တွယ်တာတပ်မက် ရုပ်နာမ်သက်ကို ခုတ်ဖျက် ဖြတ်ခွင်း အကုန်ရှင်းသည့် သေမင်းဘုရင်၏။

သေနံ - များ လှစုံစွာ မိမိတို့ သန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့ ကိလေသာရန်သူတွေကို။ ဓုနာထ - ဖျက်ဆီး လိုက်ကြကုန်လော့။ ဓုနာထ - ဒါန သီလ ဘာဝနာ ဝိပဿနာ ဉာဏ်မဂ် အကောင်းစား ဓားလက်နက်တို့ ဖြင့် အချက်ကျသုတ်သင်၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြန်မလာ မချဉ်းရအောင် နင်းချေ ဖျက်ဆီးလိုက်ကြပါကုန်လော့။

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ... တရားအဆုံးသတ် နိဂုံးချုပ်သည့် အနေဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခါနီးအချိန်မှာ မိန့်မှာ တော်မူခဲ့သော မှာ တမ်း တော်ကို နာယူကြမည်ဖြစ်ပါတယ်။

ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ

ဝယ မွှာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒန သမ္မာဒေထ။

ဘိက္ခဝေ - ချစ်သားရဟန်းတို့ ။ ဘိက္ခဝေ - သံသရာရေး လာမည့်
ဘေးကို မျှော်တွေးရှုငြား အို ... ချစ်သားရဟန်းတို့ ။ ဟန္တု - ငါဘုရား တို
က်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူခဲ့ပေ၏။ ဟန္တု - မဟာကရုဏာ တော်အစဉ် ဇော
စိတ်ဝင်လျက် ကောင်းမွန်ဖြိုးမော် အကျိုးပေါ်အောင် ငါဘုရား နှိုးဆော်
တိုက်တွန်း တော်မူခဲ့ပေ၏။ ဟန္တု - ရိုသေလေးစား သတိထား၍ မှတ်
သားနာယူကြကုန်လော့။

ဒါနိ - ဤယခုအခါ၌ ။ ဒါနိ - ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်ရောက်စံဖို့ အမှန်နီးနေ
ရာ ဤယခုအချိန်အခါ၌ ။ ဝေါ - သင်ချစ်သားရဟန်းတို့ ကို။ ဝေါ - ထံ
တော်အပါး ရံခစားလျက် ဝပ်တွားနေငြား သင်ရဟန်းများ တို့ ကို။ အဟံ
- ငါဘုရားသည် ။ အဟံ - သင်တို့ အကျိုး ပွားတက်တိုးဖို့ မျှော်ကိုးလို
လား ငါဘုရား သည် ။ အာမန္တေယာမိ - သိစေတော်မူခဲ့ပေ၏။ အာမန္တ
ယာမိ - မိဘနှစ်ပါး နောက်ဆုံးစကားကို ပြောကြားသိစေခဲ့သည့်ပမာ မှ
န်စွာထူးခြား သတိပေးသောအားဖြင့် မှာ ကြားသိစေတော်မူခဲ့ပါပေ သ
တည်း။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါဘုရား"

ချစ်သားရဟန်းတို့ ... မဟာကရုဏာ ကြီးမားလှစွာဖြင့် ငါဘုရား တို
က်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူ ခဲ့ပါတယ်။ သင်တို့ ရိုရိုသေသေ လေးလေးစား
စား မှတ်သားနာယူကြ။ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဖို့ ရာ အချိန်နီးနေပါပြီ။ ငါ
ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဖို့ ရာ နီးနေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ငါဘုရား သင်တို့ အတွ
က် မှာ တမ်းတော် သိစေခဲ့ပါသည် ။ မိဘနှစ်ပါး သေလွန်ခါနီး သားသ
မီးများ အတွက် ထူးထူးခြားခြား မှာ တမ်းစကားပြောကြားသလို နောင်
လာနောက်သား ဝေနေယျများ အတွက် မဟာကရုဏာကြီးမား လှစွာ

ထူးထူးခြားခြား ငါဘုရားသိစေတော်မူခဲ့ပါတယ်။

သင်္ခါရာ - ပြုသမျှ ပြင်သမျှ စီမံသမျှ လောကီရုပ်နာမ် သင်္ခါရဝတ္ထု ဟူသမျှတို့ သည် ။ **ဝယဓမ္မာ** - ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ဘင်ခဏသို့ရောက်၍ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ... အားလုံးပြုသမျှ ပြင်သမျှ စီမံသမျှ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် ချမ်းသာ ရာထူးဂုဏ်သိမ် အရှိန်အဝါ အဖြာဖြာလို့ လောကအနေဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို သုံးနှုန်းနေကြ တဲ့ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ ဝတ္ထုဟူသမျှတို့ သည် ဘယ်လိုပင်ပြုပြု ဘယ်လိုပင်ပြင်ပြင် ဘယ်လိုပင်စီမံစီမံ ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ဘင်ခဏသို့ရောက်၍ အမှန်ပင် ချုပ်ပျောက် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိပါပေတယ်။

အားလုံးပြုသမျှ ပြင်သမျှ စီမံသမျှ လောကီရုပ်နာမ် သင်္ခါရတရားတို့ သည် -

အနိစ္စာ - မမြဲပျက်စီးရမည့် တရားတို့ သာ အမှန်ဖြစ်ပါပေတယ်။ **ဒုက္ခာ** - စက်ဆုပ်အပ်စွာ အချည်းနှီး အနှစ်မဲ့ မကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက် ဤနှစ်ချက် အမှန်နှိပ်စက်နေသော ဒုက္ခတရားတို့ သာ ဖြစ်ပါပေတယ်။ **အနတ္တာ** - အိုရ နာရ သေလိုက်ရနှင့် ဘယ်ဟာမျိုးမှ အလိုမကျသည့် အနတ္တတရား အမှန်တို့ သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ချစ်သားရဟန်းတို့ ... အားလုံးပြုသမျှ ပြင်သမျှ စီမံသမျှ လောကီရုပ်နာမ် သင်္ခါရဝတ္ထု ဟူသမျှတွေ ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ဘင်ခဏသို့ရောက်၍ ချုပ်ပျောက် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသည့် အတွက်ကြောင့် သင်ချစ်သားရဟန်းတို့ သည် အပ္ပမာဒခေါ် သမ္မာသတိတရားဖြင့် မဖောက်မပြန် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမွန်ပဋိပတ် ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား အကျင့်မြတ်၌ မပြတ်ချိန်ခါ မှန်စွာပျော်မွေ့ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆ

ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစားအားထုတ် ပွားများမှု ပြုရစ်ကြ ချစ်သားတို့။

ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မှာ တမ်းတော် ထားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

တသ္မာ - ထို့ကြောင့်။ **တသ္မာ** - ထိုကဲ့သို့ ပြုသမျှ ပြင်သမျှ စီမံသမျှ လောကီရုပ်နာမ် သင်္ခါရ ဝတ္ထုတို့ ၏ ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ဘင်ခဏသို့ ရောက်၍ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။

တုမေု - သင်ချစ်သားရဟန်းတို့ သည် ။ **တုမေု** - ထံတော်အပါး ရံခစား လျက် ဝပ်တွားနေငြား သင်ရဟန်းများ တို့ သည် ။ **အပ္ပမာဒေန** - အပ္ပမာဒခေါ်သော သမ္မာ သတိတရားဖြင့်။ **အပ္ပမာဒေန** - မဖောက်မပြန် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမွန် ပဋိပတ် ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား အကျင့်မြတ်၌ မပြတ်ချိန်ခါ မှန်စွာပျော်မွေ့ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆခြင်းဆို တဲ့ အပ္ပမာဒခေါ်သော သမ္မာသတိတရားဖြင့်။ **သမ္မာဒေထ** - ပြီးစီးအောင်မြင်စေကြကုန်လော့။ **သမ္မဒေထ** - မဖောက်မပြန် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမွန်ပဋိပတ် ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရားအကျင့်မြတ်ကို မပြတ်ချိန်ခါ ကောင်းမွန်စွာ ပြီးစီးရအောင် အမှန်ပင် ကြိုးစားပြုလုပ်အားထုတ်ရစ်ကြကုန်ရာသတည်း။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါဘုရား"

ဆုတောင်းမင်္ဂလာ သြဝါဒကထာ

အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ... ဤယနေ့ ပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်း မှု ပေါင်းစု၍ ဘုရားအလောင်း အင်္ဂုတ္တိရှင်ရ

သေ့ တောင်းတဲ့ ဆုတွေကို နည်းမှီပြီးသကာလ ဆုတောင်းမှုပြုကြရမယ်
။ အားလုံး လိုက်ဆိုကြ။

ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် -

၁။ လောဘအယဉ်၊ မကိန်းယဉ်၊ ကင်းစင်ချုပ်ပြတ်စဲပါစေ။

၂။ ဆိုးဝါးပြင်းပြ၊ မျက်ဒေါသ၊ ကင်းပလွင့်စင်ပျောက်ပါစေ။

၃။ မိုက်မှောင်လှစွာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကင်းကွာပျောက်ပျက်ရှင်းပါစေ။

၄။ လူမိုက်ဆိုလျှင်၊ မျက်မှောက်ထင်၊ မမြင်မတွေ့ရပါစေ။

၅။ လူမိုက်ဆိုးဝါး၊ ပြောစကား၊ မကြားမနာရပါစေ။

၆။ လူမိုက်ပေါင်းသင်း၊ ဆက်ဆံခြင်း၊ ကင်းရှင်းဝေးကွာပြတ်ပါ

စေ။

၇။ လူမိုက်ရောနှော၊ တသောသော၊ မပြောမဆိုရပါစေ။

၈။ အကောင်းမဆိုက်၊ ဗာလမိုက်၊ နှစ်ခြိုက်ကြည်ဖြူကင်းပါစေ

။

၉။ လိမ္မာသူမွန်၊ ပညာရှင်၊ တွေ့မြင်ကြုံဆုံရပါစေ။

၁၀။ ပညာရှိများ၊ ပြောစကား၊ ထောင်နားကြားသိရပါစေ။

၁၁။ ပညာရှိရာ၊ သူလိမ္မာ၊ မကွာပေါင်းသင်းရပါစေ။

၁၂။ ပညာရှင်များ၊ ရောနှောငြား၊ စကားပြောဆိုရပါစေ။

၁၃။ ပညာရှိသူ၊ ကြုံတွေ့မှု၊ ကြည်ဖြူနှစ်ခြိုက်ဖြစ်ပါစေ။

၁၄။ နေမင်းထွက်လာ၊ လှူဖွယ်ရာ၊ ထင်စွာရရှိဖြစ်ပါစေ။

၁၅။ အကျင့်စင်ဖြူ၊ လှူခံသူ၊ လွယ်ကူရရှိဖြစ်ပါစေ။

၁၆။ လှူဒါန်းနေဆဲ၊ မကုန်ဘဲ၊ အမြဲဥစ္စာရှိပါအစေ။

၁၇။ လှူစဉ်အခါ၊ ဖြူရွှင်စွာ၊ ကြည်သာဝမ်းမြောက်ရှိပါစေ။

၁၈။ လှူဒါန်းပြီးလျှင်၊ မပူပင်၊ ကြည်ရွှင်ဝမ်းသာဖြစ်ပါစေ။

၁၉။ တရားအလုပ်၊ အားထုတ်ကျင့်ရာ၊ လူများ စွာ၊ မလာမကပ်
ဝေးပါစေ။

၂၀။ သဒ္ဓါသီလ၊ စာဂပညာ၊ ဤလေးဖြာ၊ စုံစွာပြည့်ဝ ဖြစ်ပါစေ။

၂၁။ ချမ်းသာအမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်၊ လျင်မြန် မြင်သိရပါစေ။

အမျှဝေရန်

ဤမြတ်ပုည၊ ဖို့ ဘာဂကို၊ မိဘဆရာ၊ ဉာတကာနှင့်၊ ဒေဝါသိကြား၊
အစထား၍ ၊ များ လှစုံစွာ၊ သတ္တဝါတို့ အား၊ တူစွာညီမျှ၊ အဖို့ ရအောင်၊
အမျှ အမျှ အမျှ ပေးဝေငှပါကုန်၏။

များ လှစုံစွာ ထိုသတ္တဝါတို့ သည် ကြည်သာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်နု
မော် သာဓုခေါ်ကာ တူစွာ ညီမျှ အဖို့ ရ၍ ထူးလှကဲလွန် မွန်မြတ်ဂုဏ်
ရောင် တောက်ပြောင်ဝေဖြာ သဒ္ဓါဒါန သီလပညာ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချ
မ်းသာ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသော် ...။

အမျှ - အမျှ - အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါဘုရား"

လူချင်းမတူတာ ဘာကြောင့်လဲ တရားတော်

မြတ်စွာဘုရားသခင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူတော့ တောဒေယျပုဏ္ဏားကြီး၏ သား သုဘလုလင်ဟာ မြတ်စွာဘုရားထံတော်မှောက် လာရောက်ပြီးတော့ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာ (၁၄)မျိုးကို မေးလျှောက်ပါတယ်။ မေးလျှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သုဘလုလင်၊ ဖြေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မြတ်စွာဘုရား။

သုဘလုလင်ဆိုတာ သာသနာတော်ကို အခုမှ ရောက်လာတဲ့ (သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုစ ဖြစ်တဲ့) ဒကာတစ်ဦး၊ ချမ်းသာတဲ့ သူကြွယ်တစ်ယောက်ပါပဲ။ အဲဒီသူကြွယ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက် လာပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ သံသယရှိနေတဲ့ အကြောင်းအရာ (၁၄) မျိုးကို လျှောက်ထားပါတယ်။

ပထမ မေး - ဖြေ တစ်စုံ

"ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ လူ့ပြည်လူ့လောကမှာ နေကြတဲ့ လူတွေဟာ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်က သက်တမ်းစေ့အောင်နေကြရပြီး အသက်ရှည်ကြပါတယ်ဘုရား။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျ တော့ သက်တမ်းစေ့အောင် မနေရဘဲ သက်တမ်းတိုရပါတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဘု

ရား"

"သုဘလုလင်၊ သူတစ်ပါးအသက်ကို ဘဝများ စွာ သံသရာက သတ်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အသက်တို့ပြီး ပါဏာတိပါတကံ ရှောင်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အသက်ရှည်တတ်ပါတယ်"

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ ။ ။ သူ့ကိုသတ်ဖြတ်၊ သက်တိုလတ်၊ မသတ်အသက်ရှည်။

ဒုတိယ မေး-ဖြေ တစ်စုံ

"လောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား၊ လောကမှာ ရှိနေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ အချို့ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ရောဂါဝေဒနာကင်းပြီး အချို့ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ ရောဂါဝေဒနာများ နေပါတယ် ဘုရား။ အဲဒါဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"သုဘလုလင်၊ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အပေါ်မှာ စေတနာ မေတ္တာ ကရုဏာမထားဘဲ မိမိက နိုင်ရင်နိုင်သလို ညှဉ်းဆဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ရောဂါများ ပြီး တစ်ပါးတခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အပေါ်မှ သနားစရာတွေ့တိုင်းတွေ့တိုင်း သနားကြင်နာတတ်တဲ့ ကရုဏာပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေမှာ ရောဂါဝေဒနာမရှိဘဲ ရာသက်ပန်ကာလပတ်လုံး ကျန်းမာကြပါတယ်၊ ချမ်းသာကြပါတယ်။"

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ ။ ။ ညှဉ်းဆဲသူအား၊ ရောဂါများ ၊ သနားကျန်းမာမည်။

တတိယ မေး-ဖြေ တစ်စုံ

"ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ... လူ့ပြည်လူ့လောကမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူတွေကိုကြည့်ရင် နှစ်မျိုးနှစ်စား တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။ ပထမပုဂ္ဂိုလ်က ရုပ်ရည်ရူပကာယ လှပတင့်တယ် ပြေပြစ်နုနယ်ပြီးတော့ တစ်နေ့လုံး ထိုင်ကြည့်နေဦး၊ ကြည့်လို့ မငြီးအောင် တင့်တယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေပါတယ် ဘုရား။ အချို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့လည်း ပဲ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်လိုအဝတ်အစားတွေဝတ်ဝတ်၊ ဘယ်လို အမွှေးနံ့သာတွေခြယ်သခြယ်သ ဘယ်လိုမှ ကြည့်မရနိုင်အောင် အရပ်ဆိုးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း တွေ့နေရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"သုဘလုလင် ... ယခုပစ္စုပ္ပန်မှာ ရုပ်ရည်ရူပကာယ လှပတင့်တယ် ပြေပြစ်နုနယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် များ ဟာ အတိတ်သံသရာက ဒေါသတရားမထားဘဲနဲ့ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝသံသရာမှာ မေတ္တာတရား ဖယ်ရှားပြီး ဒေါသတရား အားကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟာ အရပ်ဆိုး အကျည်းတန် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။"

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ ။ ။ ဒေါသမီးလျှံ၊ အကျည်းတန်၊ သည်းခံရပ်လှသည် ။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ဒေါသကြီးသူ အရပ်ဆိုးပြီး မေတ္တာအားကြီးသူ (သည်းခံတတ် သူ) ရုပ်လှတယ်လို့ ဟောပါတယ်။ မိမိတို့ မှာ ဒေါသတရား အတတ်နိုင်ဆုံး မဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး တော့ သည်းခံတဲ့ ခန္တီပါရမီ လက်ကိုင်ထားပြီး မေတ္တာတရား ပွားများကြရမယ်

စတုတ္ထ မေး-ဖြေတစ်စုံ

"သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား ... အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိပေမယ့် လို့ အခြံအရံ ပရိသတ်မရှိ၊ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာဆိုသလို နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိပါတယ် ဘုရား။ ဆင်းရဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ လည်း အလားတူပဲ အချို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ အခြံအရံ ပရိသတ်တွေ သားတွေသမီးတွေ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ မြောက်မြားစွာနဲ့ တင့်တင့်တယ်တယ် ကိစ္စတစ်ခု ကြုံတယ်ဆိုရင် အားလုံးဝိုင်းဝန်းလုပ်ဆောင်ကြလို့ အရပ်ထဲမှာ အတော်မျက်နှာပန်း လှပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီလို အချို့အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အခြံအရံနည်းပြီး အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ အခြံအရံ များ တာဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"သုဘလုလင်၊ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့ လူတွေရင် သတ္တဝါတို့ ၏ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာက ဣဿာစိတ် ရှိတတ်တယ်။ အဲဒီလို ဣဿာစိတ်ရှိသူများ အခြံအရံမရှိ၊ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ နေရပေလိမ့်မည်။ တန်ခိုးဩဇာအာဏာ ဘာမျှမရှိ ဖြစ်တတ်တယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ၊ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အခြံအရံ ပေါများ၍ ဩဇာတိက္ကမ ရှိကြပါတယ်"

ဣဿာကြောင့် ပျက်စီးရသော လောသကတိဿ

ဣဿာမစ္ဆရိယတရားဟာ သတ္တဝါတွေသန္တာန်မှာ ရှောင်ရှားရမယ့်

တရားပဲ။ အဲဒီ လူဿာ မစ္ဆရိယတရား မိမိသန္တာန်မှာ ရှိခြင်းကြောင့် မိမိ
မှာ တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးစီးပွား ဘာမျှ မရနိုင်ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါ လောသကတိဿဆို
တဲ့ အဖြစ်ဆိုးတဲ့ ရဟန်း တော်တစ်ပါးရှိဖူးတယ်။ အဲဒီ လောသကတိ
ဿဟာ အတိတ်သံသရာတုန်းကလည်း ဘုန်းကြီးဖြစ်ခဲ့ တယ်။
ဘုန်းကြီးဖြစ်တော့ ရွာတစ်ရွာမှာ ကျောင်းထိုင်ပါတယ်။ ကျောင်းဒကာ
က ကြည်ညိုပါရဲ့ ။ အဘက်ဘက်မှ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုတယ်။
စောင့်ရှောက်တယ်။ လှူဒါန်းနေပါတယ်။

တစ်ချိန်မှာ တော့ မိမိရွာကို သီလ သမာဓိ ပညာ အကျင့်မြတ်နဲ့ ပြည့်
စုံတဲ့ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ကြွရောက်လာပါတယ်။ ကျောင်းဒကာနဲ့ ရွာ
တွင်းမှာ တွေ့တော့ ကျောင်းဒကာက အာဂန္တုကိုယ်တော် ကို မိမိအိမ်မှာ
ပင့်ဖိတ်ပြီး တရားစကား ကြားနာ၊ လှူဒါန်းဖွယ်ရာ လှူဒါန်းပြီး "အရှင်
ဘုရား၊ တပည့်တော် ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ညကြွရောက်
သီတင်းသုံးပြီး ကျိန်းစက်တော်မူပါ။ နက်ဖြန်ကျတော့လည်း တပည့်
တော်အိမ်မှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပါဘုရား" လို့ လျှောက်ထားပြီး ကျောင်းလို
က်ပို့တယ်။

ကျောင်းရောက်တော့ "အရှင်ဘုရား၊ အာဂန္တုကြွရောက်လာပါတယ်။
နက်ဖြန်ခါ အာဂန္တု ကိုယ်တော်ရော အရှင်ဘုရားရော တပည့်တော်အိမ်
မှာ ဆွမ်းစားကြပါဘုရား" လို့ ကျောင်းဒကာက လျှောက်ထားတော့
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက စိတ်ထဲမှာ အကဲခတ်လိုက်တယ်။

"ဪ ... ငါ့ကျောင်းဒကာကတော့ ငါ့ထက် အဘက်ဘက်သာတဲ့ စ
ကျွနွ်၊ သောတိန္ဒြေ စတဲ့ လူနြိယသံဝရ သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာသာ
တဲ့ ကိုယ်တော် တွေသွားပြီး ငါ့အပေါ်မှာ တော့ အကြည်ညို လျော့သွား

တော့မှာ ပဲ။ အဲဒီကိုယ်တော်သာ ငါ့ကျောင်းမှာ ဆက်နေရင် ကျောင်းဒကာဟာ ငါ့ကို ရှိတယ်လို့ တောင်မှ အရေအတွက်ထားတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ကောင်းပြီ ... ရှိစေတော့။ ဒီကိုယ်တော် ငါ့ကျောင်းက မြန်မြန်ပြန်အောင် လုပ်မှ ပဲဆိုပြီး ..."

အဲဒီလို ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဟာ မနာလိုတဲ့ ဣဿာစိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြစ်တယ်။ ဣဿာစိတ္တုပ္ပါဒ် ဟာ မကောင်းပါဘူး။

ဒီတော့ အာဂန္တုကိုယ်တော် သီတင်းသုံးဖို့ ကျောင်းတစ်ကျောင်းပေးပြီး မနက်လင်းကျတော့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးစိတ်ထဲမှာ ဣဿာတရားဆိုးဝင်ပြီး ဝတ္တရားကျပွန်ရုံမျှ ဖားစည်ကို လက်သည်းနဲ့ ခြစ်ပြီး စတိသဘော နှိုးပါတယ်။ အာဂန္တုကိုယ်တော်ခမျာ မသိတော့ မကြွပါဘူး။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး တစ်ပါးတည်း ဒကာအိမ်ကြွသွားတယ်။

ကျောင်းဒကာက လျှောက်တယ်။

"အရှင်ဘုရား၊ မနောက တပည့်တော်ပင့်ခဲ့တဲ့ အာဂန္တုကိုယ်တော် ပါမလာဘူးလား ဘုရား"

"မင့်အာဂန္တုကိုယ်တော် ဘယ်ပါမလဲ၊ ရဟန်းတော်ဆိုတာ အရုဏ်မတက်မီ ဘုရားဝတ်ပြုရ၊ တရားနှလုံးသွင်းရ၊ ဆင်ခြင်ရပါတယ်။ မင်းကြည်ညိုလို့ ပင့်ခေါ်လာတဲ့ အာဂန္တုကိုယ်တော်ဟာ ဖားစည်ကို ငါအကြိမ်ကြိမ်ထိုးပြီး နှိုးပါလျက်နဲ့ အိပ်ရာက မနိုးဘူး။ ဒီကိုယ်တော်များ မင်းက တကယ် ဟုတ္တိပုတ္တိ ကိုယ်တော်ကြီးထင်ပြီး ကြည်ညိုပြီး ပင့်ရက်ပလေ"

တရားနာပရိသတ်တို့ ဝေဖန်ကြည့်ပါ။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးရဲ့ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားပါပြီ။ ကျောင်းဒကာ

က ရိပ်စားမိတယ်။ ဒီကိုယ်တော်ဟာ အာဂန္တုအပေါ် မနာလိုတာဖြစ်ရမယ်။ ရှိစေတော့။ ဘုဉ်းပေးပါဆိုပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကို ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ကပ်မြဲ ကပ်ပါတယ်။

"အရှင်ဘုရား၊ အာဂန္တုကိုယ်တော်ဟာ ခရီးပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး ကျိန်းစက်နေပုံပေါ်ပါတယ်။ အဲဒီကိုယ်တော်အတွက် ဆွမ်းကိုယူပြီးသွားပါဘုရား" လို့ သပိတ်ထဲ ဆွမ်းထည့်ပေးလိုက်တယ်။

ဒကာကို မလွန်ဆန်နိုင်တာနဲ့ ယူ လာပြီး လမ်းကျတော့ စဉ်းစားတယ်။

"ငါယူလာတဲ့ ဒီဆွမ်းမျိုးကိုသာ စားရရင် ဒီအာဂန္တုကိုယ်တော်ဟာ ငါ့ကျောင်းက ပြန်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီဆွမ်းကို သွန်ပစ်မှပဲ" လို့ စဉ်းစားပြီး မနာလိုစိတ်နဲ့ ဆွမ်းကို သွန်ပစ် တယ်။

"တကယ်လို့ ရေထဲမှာ သွန်ပစ်ရင် ပေါလောပေါ်ပြီးတော့ ငါ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ အမူအရာတွေ အားလုံးသိကုန်မယ်။ ဒီတော့ မြေကြီးထဲမှာ မြှုပ်မှာ ပဲ" ဆိုပြီး အတွေးပေါက်ပြန်တယ်။ လမ်းဘေးမှာ သစ်ပင်တစ်ပင် မီးလောင်ထားလို့ ပြာပုံကြီးတစ်ခု ရှိနေတယ်။ အဲဒီပြာပုံကြီးထဲမှာ အာဂန္တု ကိုယ်တော်စားဖို့ ယူလာတဲ့ ဆွမ်းခဲဖွယ်တွေကို မြှုပ်ပစ်လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ ဣဿာ မစ္ဆရိယ အကုသိုလ် ကမ္မပထမြောက်သွားပြီ။

ကျောင်းမှာ ကျန်နေတဲ့ အာဂန္တုကိုယ်တော်က သာမန်ကိုယ်တော် မဟုတ်ပါဘူး။ သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်ကို သိခြင်းငှာစွမ်းနိုင်တဲ့ ပရစိတ္တဝိဇာနန အဘိညာဏ်ရတဲ့ ရဟန္တာသံဃာကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လေ တော့ "ဪ ... ငါ ဒီကျောင်းမှာ ရောက်လာတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဟာ ငါ့အတွက်နဲ့ အကုသိုလ်တွေများ နေပြီ၊ ဆက်လက်၍ နေလို့ မတော်

တော့ဘူး။ ဒီကိုယ်တော် ပြန်မလာမီ ငါသွားမှ ပဲ" လို့ ဆိုပြီး အဲဒီလို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အတွင်းမှ တံခါးကို မင်းတုံးထိုးထားပါ လျက်နဲ့ ကောင်းကင်ကထွက်ပြီးတော့ ဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုးနဲ့ ပြန်ကြွသွားပါတယ်။

ကျောင်းဘုန်းကြီးလည်း ကျောင်းရောက်တော့မှ အာဂန္တုကိုယ်တော် မရှိတော့ဘဲ ပြန်ကြွသွား နှင့်ပြီကို သိရတော့မှ နောင်တကြီးစွာရပြီး သူ့အမှားကြောင့် ထိတ်လန့်သွားပါတယ်။

"ဪ ... ငါ့မှာ ဖြင့် ငါ့ရဲ့ နှလုံးသွင်းမကောင်းတဲ့ စိတ္တုပ္ပာဒ် အလွန်တရာယုတ်မာလေစွ တကား။ ငါ့ကျောင်းမှာ ရောက်လာတဲ့ အာဂန္တုကိုယ်တော်ဟာ သာမန်အာဂန္တုမဟုတ်၊ အဘိညာဉ် သမာပတ်နှင့်ပြည့်စုံတဲ့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးပါလား။ အဲဒီ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးကိုမှ ငါသည် မတော်တရော် မနာလိုဝန်တိုတဲ့ ဣဿာမစ္ဆရိယ ထားမိခြင်းသည် ငါ့အတွက် ဘဝသံသရာမှာ အလွန် ဝန်လေးသဖွယ် ရှိပေစွတကား"

လို့ သံဝေဂဖြစ်ပြီး ထိတ်လန့်သွားပါတယ်။ အဲဒီ သံဝေဂဟာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကို မကယ်နိုင်တော့ဘူး။ အကုသိုလ်ကမ္မပထမြောက်ပြီး ပြစ်မှုကြီး ကျူးလွန်သွားပြီ။

တိုတိုဆိုကြစို့ရဲ့ ။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဟာ မကောင်းတဲ့ စိတ္တုပ္ပာဒ်ဖြစ်ပြီ စိတ်နှလုံး မချမ်း သာတဲ့ ဝေဒနာနဲ့ ပျံလွန်တော်မူပြီး ငရဲရောက်ရပါတယ်။ နောက် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရပါတယ်။ နောက် ဘီလူး ဖြစ်ရပါတယ်။

အကြိမ်ကြိမ် နုက္ခရောက်ရပုံ

နောက်ပိုင်း ဘုန်းကြီးတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသာသနာ ရောက်လာတဲ့ အခါ လောသကတိဿဆိုတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်လာပါတယ်။

အဲဒီကလေး မွေးလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ချမ်းသာတဲ့ မိဘနှစ်ပါးဟာ မွဲသွားတယ်။ အဲဒီကလေး ရဲ့ အကုသိုလ်ပြစ်မှုက မိဘတွေတိုင်အောင် လိုက်ပါတယ်။ ဒုက္ခပေးပါတယ်။ အစတုန်းက သူတို့ ဒေသဟာ ကြွယ်ဝတဲ့ ဒေသတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကလေး လူဖြစ်တဲ့ အချိန်ကစပြီး သူတို့ ရပ်ရွာဟာ မွဲကုန်ကြပါတယ်။

ရပ်သူရပ်သားအားလုံး တိုင်ပင်ပြီး မဲခွဲကြပါတယ်။ "ငါတို့ ရဲ့ ရပ်ရွာဟာ နဂိုရ်က ပြည့်ပြည့် စုံစုံရှိပါလျက်နဲ့ ယခုဆင်းရဲနေကြရတယ်။ တို့ ပရိသတ်ထဲမှာ သူယုတ်မာတော့ ရှိနေပြီ။ ဒါကြောင့် မဲခွဲကြစို့ရဲ့ " ဆိုပြီး သဘောတူ မဲခွဲတဲ့ အခါ ဒီကလေးပါတဲ့ ဘက်က ဆင်းရဲပြီး မပါတဲ့ ဘက်က ချမ်းသာလာကြတယ်။ မိဘနှစ်ပါးလည်း သူ့ကြောင့် ဆင်းရဲသွားတယ်။ နောက်ဆုံး မိဘနှစ်ပါးက မတတ်သာ၍ ကလေးကို လမ်းပေါ်မှာ ပစ်လိုက်ရပါတယ်။

ဘီလူးဘဝ ၅၀၀ ဖြစ်ရ

ဒီဣန္ဒာမစ္ဆရိယ မနာလိုဝန်တို့မှု အကုသိုလ်တရားဆိုးကြောင့် ဘီလူးဘဝချည်း ၅၀၀ ဖြစ်ခဲ့ ရပါတယ်။ ဘီလူးဘဝမှာ လည်း ဝမ်းဝအောင် တစ်ခါမှ မစားရပါဘူး။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှာ တော့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ကို ယိဝန်ပျက်ကျတာတွေ့လို့ အဲဒီကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးတွေ စားသောက်ရတဲ့ အတွက် ဘီလူးဘဝမှာ ဒီတစ်ခါပဲ ဝအောင်စားခဲ့ရဖူးတယ်။

အလားတူပဲ ခွေးတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ လည်း ဝမ်းဝအောင် မစား
ခဲ့ရဘူး။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါ မှာ တော့ သူတစ်ပါးရဲ့ အံဖတ်ကိုစားရလို့ အ
တော်အသင့် ဝမ်းဝဖူးတယ်။ ဣဿာတရားဟာ အလွန် ကြောက်စရာ
ကောင်းပါတယ်။

ဆွမ်းဝအောင် မစားရ

နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမယ့်ဘဝမှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ တွေ့ပြီး ရဟန်းခံ ပေးလို့ ရဟန်းဖြစ်ပါတယ်။ ရဟန်း
ဘဝမှာ လည်း တစ်ခါမျှ ဆွမ်းဝအောင် မစားရပါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု မယ့်နေ့
ကျမှ သူ့ဆရာဖြစ်တဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်ကြီးက ချီးမြှောက်
လို့ ဆွမ်းတစ်နပ်ဝ အောင် စားဖူးတယ်။ သူ့ရဲ့ အကုသိုလ်ကံက
သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။

"ငါ့တပည့် လောသကတိဿဟာ ရဟန်းဖြစ်ပေမယ့်လို့ တစ်နေ့မှ ဝ
အောင် မစားရဘူး။ တခြားရဟန်းသံဃာတွေနဲ့ အတူတူ ဆွမ်းခံလိုက်
ပေမယ့်လို့ သူ့အလှည့်ကျလျှင် ဆွမ်းတွေဟာ ကုန်နေတာပဲ။ လောင်းသူ
တွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ လောင်းမယ်ကြံရင် လောသကတိဿသပိတ်မှာ ပြည့်
နေ တယ်လို့ ထင်မှတ်ရတယ်။ ဒီတော့ လောင်းသူတွေက မလောင်း
တော့ဘူး။ ကဲ ... ရှိစေတော့။ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းဖြစ်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မ
ယ်။ နောက်ဆုံး ချီးမြှောက်တဲ့ အနေနဲ့ ငါကျွေးမယ်" ဆိုပြီး အရှင်သာရိပု
တ္တရာကိုယ်တိုင် ဆွမ်းခံကျွေးရတယ်။

လောသကတိဿဟာ ဆရာအနားမှာ ဆိုတော့ တပည့်တစ်ယောက်
အနေနဲ့ ရွံ့ပြီး မဘုဉ်းပေး ရဲဘူး။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်ကြီးက "

ငါတပည့် ရဲရဲဘုဦးပေး။ ငါ့သပိတ်ကို သင့်ထံ တိုက်ရိုက်ပေးလိုက်ရင် သင့်အကုသိုလ်ကံကြောင့် သပိတ်ထဲက ဆွမ်းတွေအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွား လိမ့်မယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် သပိတ်ကိုကိုင်ထားမှ သင် ဝအောင်ဘုဦးပေးရလိမ့်မယ်။ ငါ့လက်က လွှတ်လိုက်လျှင် သင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်" လို့ ဆိုပြီး သပိတ်ကို လက်နဲ့ ကိုင်ထားရတယ်။ တစ်ဘဝလုံး သေခါနီးကလေးမှ သာ ဆရာသမားကျေးဇူးကြောင့် ဒီတစ်ကြိမ်တည်း ဝအောင်ဘုဦးပေးရပါ တယ်။

ပဉ္စမ မေး-ဖြေတစ်စုံ

"သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရား ... အရပ်ထဲမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူတွေကို နှစ်ပုံ ပုံရင် စားရေးသောက်ရေး နေရေး ထိုင်ရေး သွားရေး လာရေး ကိစ္စရပ်ရပ် အဘက်ဘက်မှ ချမ်းသာပြည့်စုံ နေကြတဲ့ လူတွေရှိသလို စားဝတ်နေရေး ပင်ပင်ပန်းပန်း ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ခက်ခဲဆင်းရဲနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေကိုလည်း တွေ့ကြရပါတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လဲဘုရား"

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ ။ ။ မပေးလှူက၊ မွဲပြာကျ၊ လှူမှ ပေါကြွယ်သည့် ။

မြတ်စွာဘုရားက ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် ဒါနသုတ်မှာ ရဟန်းတော်များကို "ချစ်သားတို့၊ ဒါနကို ငါသိသလို သတ္တဝါတွေ သိကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ မလှူဘဲနဲ့ စားနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဒါနပါရမီ

အကျိုးကို သတ္တဝါတွေ မသိလို့ သာ နှမြောနိုင်ကြတယ်။ ဝန်တိုနိုင်ကြတယ်။ မလှူရက် မတန်းရက် ရှိကြတယ်။ ဒါနရဲ့ အကျိုးကိုသာသိရင် သတ္တဝါတိုင်း သတ္တဝါတိုင်း မစားဘဲ ဘယ်သူမှ မလှူဘဲ မနေ နိုင်ကြဘူး" လို့ ဟောထားပါတယ်။

ဒါနရှိသူနှင့် မရှိသူ အကျိုးပေးကွာခြားပုံ

ဒီနေရာမှာ ဒါနရှိသူနှင့် ဒါနမရှိသူ အကျိုးပေးကွာခြားပုံ မြတ်စွာဘုရားဟောထားတဲ့ သုတ္တန် လေးတစ်ခု နှလုံးသွင်းစေချင်တယ်။ သုမနအမည်ရှိတဲ့ မင်းသမီးက မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရားက အပြန်အလှန် ဖြေကြားထားတာရှိတယ်။

"အရှင်ဘုရားရဲ့ တပည့်ရဟန်းတော် နှစ်ပါးရှိရာတွင် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး သဒ္ဓါချင်းတူတယ်၊ သီလချင်းတူတယ်၊ ပညာချင်းတူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လို့ ရဟန်းတစ်ပါးက ဒါနလက်ကိုင်ထားပြီး ရဟန်း တစ်ပါးက ဒါနမရှိပါ။ အဲဒီ ရဟန်းနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွားလို့ နတ်ပြည်ရောက်ရင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တူနိုင်ပါ့မလားဘုရား" လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက -

"ထူးတယ် ချစ်သမီး၊ ဒါနရှိတဲ့ နတ်က ဒါနမရှိတဲ့ နတ်အပေါ်မှာ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ယသ၊ အဓိပတေယျ ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားငါးပါး သာလွန်တယ်"

"အရှင်ဘုရားရဲ့ တပည့်နှစ်ယောက် နတ်ပြည်က စုတေ၍ လူ့ပြည်ကို ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ရော ထူးသေးသလားဘုရား"

"လူပြည်ရောက်လာရင်လည်း ဒါနရှိတဲ့ လူက ဒါနမရှိတဲ့ လူအပေါ် အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ယသ၊ အဓိပတေယျ ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားငါးပါးသာ လျက်ပါပဲ"

"အကယ်၍ အရှင်ဘုရား၏ တပည့်နှစ်ယောက်သည် အိမ်ရာတည် ထောင် လူဘောင်ကို စွန့်ပြီး ရဟန်းဖြစ်ကြတဲ့ ညအခါမှာ ရော ထူးပါ သေးသလား ဘုရား"

"ရဟန်းဖြစ်ပုံချင်း တူပေမယ့်လို့ ဒါနပါရမီရှိတဲ့ ရဟန်းက ကျောင်း သင်္ကန်း ဆွမ်းဆေး ပစ္စည်းလေးပါး လွယ်လွယ်ကူကူ ရတယ်။ ဒါနပါရမီ မရှိတဲ့ ရဟန်းကတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ မရပါ ဘူး။ ဒီလိုပဲ ထူးပါတယ်"

အဲဒီအကြောင်းကို လျှောက်ထားရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ က သာပဘုရားရှင်လက်ထက် က သူငယ်ချင်း ရဟန်းတော်နှစ်ပါးရှိကြတယ်။ တစ်ပါးက မိမိဆွမ်းခံလို့ ရထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကောင်းနိုးရာရာ ရွေးပြီး သံဃထေရ်ကြီးကစပြီး သံဃာတွေကို နိစ္စဘက် အမြဲတမ်းလှူတယ်၊ တစ်ပါး ကတော့ လှူဖို့ ဝါသနာ မပါဘူး။

ဒါနဝါသနာပါတဲ့ ရဟန်းက သူ၏ သူငယ်ချင်းကို တိုက်တွန်းပါတယ် ။ "အရှင်ဘုရား၊ သံသရာမှာ ယခုဘဝ လက်စသတ်ရင်ကောင်းရဲ့ ၊ လက်စမသတ်ရင် ဒါနတော့ ရှိထားမှ တော်တယ်။ ဒါန မရှိရင် သံသရာမှာ တယ်ပြီး အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်တတ်ပါတယ်" လို့ အကြံပေးတဲ့ အခါ ...

ဒါနဝါသနာမပါတဲ့ ရဟန်းက "တပည့်တော်တို့ ၊ အရှင်ဘုရားတို့လို အလှူခံရဟန်းတွေ ဆိုတာ သီလသိက္ခာ လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ သမထဝိပဿနာ အားထုတ်ဖို့ ပဲ လိုတယ်လို့ တပည့်တော် ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်ဖြင့် တစ်ပါးစာလုံလောက်အောင် ဆွမ်းခံပြီး တ

ရားအားထုတ်ရင် လုံလောက်ပြီလို့ ယူဆတယ်။ ဒါနအရေးမကြီးပါဘူး။
လို့ ပြောပြီး ဒါနနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ နေပါတယ်။

ဘုရင့်သားနှင့် ကျွန်သား

ဒါနနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ အတွက်ကြောင့်
နောက်ဆုံးဘဝသံသရာမှာ အတူတကွဖြစ်ကြတဲ့ အခါ အကျိုးတရားငါး
ပါးလုံး အောက်တန်းကချည်း နေရတယ်။ နောက်ဆုံး နှစ်မဘဝ (မဂ်ဉာ
ဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရမယ့်ဘဝမှာ) ဆိုရင် ဒါနပါရမီရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
ကောသလမင်း ကြီးရဲ့ သားတော်ကလေးဖြစ်ရပြီး ဒါနပါရမီမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂို
လ်က ဘုရင့်သားတော်ကလေးကို ထိန်းရတဲ့ အိမ်ဖော်အမျိုးသမီးရဲ့
သားငယ်ကလေး (ကျွန်ကလေး) ဖြစ်ရတယ်။

ဒီကလေးငယ်ကလေး နှစ်ယောက်ဟာ ပစ္စိဘဝိကသားတွေဆိုတော့
ဇာတိသရဉာဏ် ရတယ်။ ကလေးငယ်နှစ်ဦး အတူတူဆုံကြတဲ့ အခါ အ
တိတ်ကဖြစ်ရပ်တွေကို သတိရပြီး အချင်းချင်း ပြောဆိုကြပါတယ်။

"အမောင် ... ငါ့ကိုလှမ်းကြည့်စမ်းပါ။ ငါကတော့ အတိတ်သံသရာ
တုန်းက ဒါနတရား အားထုတ်ခဲ့တဲ့ အတွက်ကြောင့် မင်းညီမင်းသားဖြစ်
ပြီး ရတနာခြယ်စီထားတဲ့ ပုခက်ထဲမှာ နေရ တယ်။ မင်းကတော့ဖြင့်
မြေအခင်းမှာ သာမန်ဖြစ်တဲ့ အောက်တန်းစား အဝတ်တွေပေါ်မှာ နေရ
တယ်၊ ငါပြောတဲ့ အတိုင်း ဒါနအလုပ် လုပ်ခဲ့ရင် ငါနဲ့ တန်းတူ အကျိုး
ပေးမှာ ပဲ"

"မင်းပြောတာ ဟုတ်သင့်သလောက်တော့ ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ မင်း

သုံးစွဲနေတဲ့ စိန်တွေ ရွှေတွေ ငွေတွေ ပိုးဖဲကတ္တီပါတွေကလည်း ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောဆိုတဲ့ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ပဲ။ ငါသုံးနေတဲ့ မြေ အခင်းပေါ်က အဝတ်တွေကလည်း ဓာတ်ကြီးလေးပါးပဲ။ ဒါကြောင့် မ ထူးပါဘူး ကွာ"

အထိန်းတော် ကျေးကျွန်၏ သားကလေးက ဆင်ခြေပေးပြီး ပြောကြားသောအခါ ဘုရင့်သား တော်ကလေးက "သင်း ကံတရားအတိုင်းရှိစေတော့" ဆိုပြီး လက်လျှော့လိုက်တယ်။

သုမနမင်းသမီးက ဘုရားလျှောက်

ကလေးငယ်နှစ်ယောက် စကားပြောနေသံကို သုမနမင်းသမီး ကြားသိသောအခါ "အရွယ်နဲ့ မလိုက် ဒီကလေးငယ်နှစ်ဦး စကားပြောနေလိုက်တာ ဘေးလူတွေသာသိရင် ဘီလူးလေးတွေ ထင်မှတ်ပြီး ကောသလမင်းကြီးကို သံတော်ဦးတင်လိုက်ရင် ပျက်စီးကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီကလေးတွေဟာ သာမန်ကလေးတွေ မဟုတ်တန်ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားထံသွား၊ လျှောက်ထားမှ ပဲ ဆိုပြီး လျှောက်ထားလို့ " စောစောက မေးခွန်းသုံးမျိုးကို ဘုရားက ဖြေတော်မူရပါတယ်။ စတုတ္ထ မေးခွန်းကတော့ -

"ဒီကလေးနှစ်ယောက်ဟာ သာသနာတော်မှာ နေပြီးတော့ ရဟန်းတရားကြိုးစားအားထုတ် နေလို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ရသွားရင်ကော တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ထူးပါသေးသလား ဘုရား"

"မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရတဲ့ နေရာမှာ ဒါနရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ကလည်း ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ခွာပါတယ်။ ဒါနမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်

ရဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကလည်း အလားတူ ကိလေသာနှစ်ပါးကိုပဲ
ခွာပါတယ်။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်တို့ ဖြင့် ဆိုင်ရာ
ကိလေသာကို ခွာနိုင်တာချင်း အတူတူပါပဲ"

ပန်းတစ်ပွင့်လည်း ဒါနမြောက်ပါတယ်

ဒါနဆိုတဲ့ နေရာ ထောင်ကုန်၊ သောင်းကုန်၊ သိန်းကုန်
အလှူဒါနကြီးတွေကိုသာ ပြုရမယ်လို့ ဘုန်းကြီးများက မတိုက်တွန်းပါ
ဘူး။ မိမိတို့ စွမ်းနိုင်သလောက်ပြုတဲ့ ဒါနသည် မိမိတို့ အတွက် အားကိုး
ရာ ထောက်တည်ရာ မှီခိုရာဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းတစ်ပွင့်လည်း ပဲ ဒါနမြောက်
ပါတယ်။ ပုပဒေဝ ပါဒါန်မှာ ဆိုရင် -

ဧကံ ပုပံ ယဇိတွာန၊

အသီတိ ကပ္ပကောဋ္ဌိယော။

ဒုဂ္ဂတိံ နာဘိဇာနာမိ။

ဧက ပုပသယိဒံ ဖလံ။

ပန်းတစ်ပွင့်လှူတဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် ကမ္ဘာပေါင်းကုဋေ (၈၀)ကာလ
ပတ်လုံး အပါယ်မလား ဘဲ လူ့ချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာဖြစ်ပြီး ဂေါတမဘု
ရားလက်ထက်မှာ ရဟန္တာအဖြစ် ကျွတ်တမ်းဝင်ရတဲ့ ဝတ္ထုသက်သေတ
စ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါ ပန်းတစ်ပွင့်လှူဒါန်းရတဲ့ ပါရမီကနေ
ထပ်ဆင့်ကျေးဇူးပြုတဲ့ ဒါနပါရမီအကျိုးလို့ အပါဒါန်ပါဠိတော်မှာ ရဟ
န္တာအရှင်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီး မိန့်ကြား တော်မူပါတယ်။

မိမိတို့ ရဲ့ စွမ်းနိုင်တဲ့ အင်အား သတ္တိရှိသည် အားလျော်စွာ သံသရာမှာ ကျင်လည်ရမှာ ဖြစ်နေ တဲ့ အတွက်ကြောင့် မိမိတို့ သည် ဒါ နတရားကို တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါလို့ ပြောလိုပါ တယ်။

ဆဋ္ဌမ မေး-ဖြေ တစ်စုံ

"မြတ်စွာဘုရား၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ဉာဏ်ပညာကြီးမားထက်မြက်၍ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ဉာဏ်ပညာထိုင်းမှိုင်းပါသည် ။ အဲဒါ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"ပညာရှိများ ထံချဉ်းကပ်ပြီး ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဉာဏ်ပညာကြီးမား ထက်မြက်၍ မချဉ်းကပ် မဆွေးနွေး မမေးမြန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဉာဏ်ပညာ ထိုင်းမှိုင်းတတ်ပါ တယ်"

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ။ ။ မမေးမမြန်း၊ ဉာဏ်မြင်ကန်း၊
စုံစမ်းဉာဏ်ကြီးသည် ။

သတ္တမ မေး-ဖြေတစ်စုံ

"မြတ်စွာဘုရား၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ အမျိုးယုတ် အမျိုးညံ့မှာ ဖြစ်ရပြီး အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျ တော့ အမျိုးကောင်းမှာ ဖြစ်ရပါသည် ။ အဲဒါဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"သုဘလုလင်၊ ဂါရဝနိဝါတကင်း၍ မာနရှိသူတွေ အမျိုးယုတ်မှာ ဖြ

စ်ကြပြီး ဂါရဝနိဝါတ ရှိသူတွေအဖို့ အမျိုးကောင်းမှာ လူဖြစ်ကြရပါတယ်"

ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ ။ ။ မရိုမသေ၊ မျိုးယုတ်ချေ၊ ရိုသေမျိုးမြတ်သည် ။

တိုက်တွန်း ။ ။ ဗုဒ္ဓမိန့်ကြား၊ အဖြေများကို၊ နာကြားသူသိ၊ များ ရှင်လူ၊ ကြည်ဖြူအားထုတ် လုပ်သင့်သည် ။

အားလုံး တရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ သည် သုဘလုလင်လျှောက်ထား သော ပြဿနာ (၁၄)မျိုး၏ အဖြေကို သိရှိပြီး မကောင်းမှုကိုပယ်၍ ကောင်းမှုကို ခင်တွယ်ပြီး နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်ကို အရကြိုးစား အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

(မဇ္ဈိမနိကာယ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဝိဘင်္ဂဝဂ် စူဠကမ္မ ဝိဘင်္ဂသုတ္တန်။)

ကံကြောင့် ကွဲပြားရသော အကျိုးအပြစ်များ

တောဒေယျပုဏ္ဏား၏ သား (သုဘလုလင်) လျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရား ဝေဖန်ခဲ့ခြား ဟောပြောပုံသော တရား (၁၄)ပါး။

အကျိုး အကြောင်း

၁။ အမျိုးယုတ်ခြင်း - ဂါရဝနိဝါတကင်းမဲ့သူ

၂။ အမျိုးမြတ်ခြင်း - ဂါရဝနိဝါတ ရှိခဲ့သူ

၃။	တန်ခိုးထင်ခြင်း	-	ဣဿာကင်းမဲ့သူ
၄။	တန်ခိုးတိမ်ခြင်း	-	ဣဿာရှိခဲ့သူ
၅။	စည်းစိမ်ရခြင်း	-	ဒါနရှိခဲ့သူ
၆။	စည်းစိမ်မရခြင်း	-	ဒါနနည်းခဲ့သူ
၇။	ရောဂါကင်းခြင်း	-	ဝိဟိသကင်းခဲ့သူ
၈။	ရောဂါမကင်းခြင်း	-	ဝိဟိသပြုခဲ့သူ
၉။	အသက်ရှည်ခြင်း	-	ပါဏာတိပါတ ကင်းခဲ့သူ
၁၀။	အသက်တိုခြင်း	-	ပါဏာတိပါတပြုခဲ့သူ
၁၁။	အဆင်းလှခြင်း	-	ဒေါသနည်းခဲ့သူ
၁၂။	အဆင်းမလှခြင်း	-	ဒေါသကြီးခဲ့သူ
၁၃။	ပညာရှိခြင်း	-	ပဏ္ဍိတ သေဝနရှိခဲ့သူ
၁၄။	ပညာမရှိခြင်း	-	ပဏ္ဍိတ သေဝန ကင်းခဲ့

သူ

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ လင်္ကာ

မြတ်ယုတ်မျိုးရိုး၊ တန်ခိုးထင်တိမ်၊ စည်းစိမ်သုခ၊
 ရ၊ မရနှင့်၊ ရောဂနည်းများ ၊ ပိုင်းခြားခန့်တွက်၊
 အသက်တိုရှည်၊ လှသည် ရူပ၊ မလှရုပ်ဝါ၊

ပညာရှိမဲ့၊ တစ်ဆယ့်လေးပါး၊ ဤအပြားလည်း ၊

သိကြား ပရမီသွာ၊ ဗြဟ္မာနတ်ခေါင်၊ တောတောင်မီးရေ၊

မိုးလေခပင်း၊ ဖန်ဆင်းမတတ်၊

ကမ္မဿကာ၊ မှတ်ထင်ရာသည် ၊ ယင်းသာဘူတဝါဒီတည်း။

(ပုဂံဦးတင် အဖြေကျမ်းမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည် ။)

ကံကြောင့် ကွဲပြားခြင်းများ

၁ + ၂ ။ အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ ယုတ်ခြင်း။

၃ + ၃ ။ တန်ခိုးဂုဏ်ရှိခြင်း၊ ဂုဏ်မဲ့ခြင်း။

၅ + ၆ ။ စည်းစိမ်နည်းခြင်း၊ များ ခြင်း။

၇ + ၈ ။ အနာရောဂါကင်းခြင်း၊ ထူခြင်း။

၉ + ၁၀ ။ အသက်ရှည်ခြင်း၊ တိုခြင်း။

၁၁ + ၁၂ ။ ရုပ်လှခြင်း၊ မလှခြင်း။

၁၃ + ၁၄ ။ ပညာရှိခြင်း၊ ပညာမဲ့ခြင်း။

ဤသို့ နှစ်မျိုးနှစ်စားစီ ကွဲပြားခြင်းမှာ ကံတရားကြောင့်သာဖြစ်သည် ။ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖန်ဆင်းသောကြောင့်မဟုတ်။ သုဘလုလင်အား ဘုရားသခင်က ခွဲခြားဝေဖန်၍ ဟောထားခဲ့ပါသည် ။ ဤအကြောင်းကို မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မဃဒေဝလင်္ကာသစ်၊ ပုဒ်ရေ (၄၁၄) တွင် အောက်ပါအတိုင်း စပ်ဆိုထားပါသည် ။

ထိုပြီးတသုတ်၊ ကျမ်းလာထုတ်က၊ မြတ်ယုတ်မျိုးနွယ်၊
ကြီးငယ်ဂုဏ်သိမ်၊ စည်းစိမ်နည်းများ၊ နာဖျားကင်းထူ၊
သက်ဟူရှည်တို၊ ရုပ်ကိုရူပ၊ လှ၊ မလှနှင့်၊
ဉာဏရှိမဲ့၊ လွန်ထင်ပြွသား၊ တစ်ဆယ့်လေးဖြာ၊
ဤခြင်းရာကား၊ ဗြဟ္မာဗိဿနိုး၊ နတ်အမျိုးတို့၊

ကံကြောင့် ကွဲပြားခြားနားမှု ၁၄ မျိုး အကျယ်

မန်လည်ဆရာတော်၏ လင်္ကာ

၁။ ပါဏာတပါတ်၊ သက်သတ်ရှေးဟို၊ အကုသိုလ်ကြောင့်၊ သက်တိုလူဝယ်၊ သေပျောက် လွယ်၏။

၂။ အကယ်ဆက်ဆက်၊ သူ့သက်သတ်မှု၊ မပြုအစဉ်၊ မေတ္တာယှဉ်၍၊ ပယ်ကြဉ်တတ်ငြား၊ သက်ရှားလျားရှင့်။

၃။ သနားမဲ့လျက်၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်၊ နှိပ်စက်တတ်သူ၊ ရောဂါထူ၏။

၄။ ကိုယ့်တူမခြား၊ သူတစ်ပါးအား၊ သနားတတ်လျှင်၊ ကင်း၏အနာ။

၅။ များစွာမျက်ရှူ၊ ထွက်တတ်သူတို့၊ လူနှင့်လူချင်း၊ မတူလျှင်းအောင်၊ အဆင်းမလှ။

၆။ မျက်နည်းကလျှင်၊ ရှုပတင့်တယ်၊ ရှုဖွယ်မငြီး။

၇။ လူသာကြီးက၊ ကိုယ်ထီးချို့တဲ့ ၊ ရှိန်စော်မဲ့၏။

၈။ ကဲ့ရဲ့ ငြူစူ၊ ကင်းသူတို့ ကား၊ ပေါများ ခြွေရုံ၊ တန်ခိုးလျှံရှင်။

၉။ လှူခံတို့ အား၊ ဆယ်ပါးဒါန၊ လှူမချသော်၊ အပ္ပဘောဂါ။

၁၀။ ဆယ်ဖြာဝတ္ထု၊ လှူကောင်းမှုကို၊ ရှေးပြုသူများ ၊ ထိုထိုသူ
ကား၊ လူတွင် လူနတ်၊ လူများမှတ်အောင်၊ သမ္မတ်ရိပ်ငြိမ်၊ ဘုံနန်းအိမ်နှ
င့်၊ စည်းစိမ်ကြီးကျယ်၊ ပြည့်ဖြိုး ကြွယ်၏။

၁၁။ အကယ်ရှေးက၊ ကြီးမာနနှင့်၊ နှိမ်ချမကျိုး၊ ရှိခိုးထိုက်စွာ၊ ဂု
ဏ်ဝါကြီးမား၊ သူတို့ အားလျှင်၊ မပြားမဝပ်၊ မပျပ်မကိုင်၊ မိုက်ရိုက်မ
ထေ၊ ရိုသေကင်းထ၊ လူထိုမျှကား၊ ဟီနမျိုးနွယ်၊ ညှိုးငယ်ယုတ်မာ၊ ဖြစ်
တတ်စွာ၏။

၁၂။ သဂါရဝ၊ သက္ကစွဖြင့်၊ နှိမ်ချကော်ရော်၊ ပူဇော်လေးမြတ်၊ ပြု
တုံတတ်က၊ သေဠ နွယ်ရိုး၊ လူမျိုးရိညွတ်၊ မျိုးမြတ်ထွက်၏။

၁၃။ သူမြတ်တို့ ထံ၊ နာခံတရား၊ လျှောက်ထားမေးခြင်း၊ အပြုပြ
င်းက၊ ညံ့ဖျင်းပညာ၊ နှံ့ထိုင်းစွာ၏။

၁၄။ ကြားနာဓမ္မ၊ သုတဘွေစစ်၊ ကျိုးပြစ်အရေး၊ လျှောက်မေးတ
တ်စွာ၊ သူတကာမူ၊ ပညာ ကျယ်နက်၊ ဉာဏ်ထက်မြက်၏ ၊ ဟောမြွက်မိ
န့်မှာ ၊ ဒေသနာ၌ ၊ သင်္ချာပေါင်းဘွဲ့၊ တစ်ဆယ့်လေးပါး၊ ဤအပြားကို၊ မှ
တ်သားဝမ်းထဲ၊ သေချာစွဲရှင့်။

(မဃဒေဝလင်္ကာ ပုဒ်ရေ ၃၂၉ မှ ဖော်ပြပါသည် ။)

